

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΟΣ Θ' - Τεύχος 97
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1915

“ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ,”

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ	Δραχμαὶ	12.—
Διὰ τὸν ΑΜΕΡΙΚΗΝ	Δολλάρια	3.—
Διὰ τὴν ΑΙΓΥΠΤΟΝ καὶ ΑΙΓΑΙΑΝ	Λίρα Ἀγγλίας	1)2
Διὰ τὴν ΚΥΠΡΟΝ	Σελίνια	10.—
Διὰ τὴν ΕΥΡΩΠΗΝ	Δρ. Χρ.	12.—

*Ἐκδοσις ἐκλεκτῆ γενικῶς Φρ. χρ. ἢ Δραχ. 25.—

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:

ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑ ΕΥΓΕΝΙΑΝ ΖΩΡΑΦΟΥ

Ὁδὸς Μενάνδρου 83.—ΑΘΗΝΑΣ

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: “ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ,”—ΑΘΗΝΑΣ

Πάν χειρόγραφον δημοσιευόμενον ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφεται

Πάν σύγγραμμα ἀποσπελλόμενον εἰς τὰ γραφεῖά μας ἀναγγέλλεται.

Αἱ ἐγγραφαὶ ἀρχοῦν ἀπὸ 1ης ἐκάστου μηνός.—Τὸ τεῦχος δρ. 1.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐνατον ἔτος.—Ὁ Ἀρχιδουὲ Λουδοβίκος Σαλβατώρ τῆς Αὐστρίας: **Σπυρ. Δε-Βιάζη.**
 —Τὸ Ἅγιον Ὄρος: **Μοναχὸς.** —Ὁ Πατέρας (Διήγημα **Guy de Maupassant**): **Ἰβνὸν Ἀλιτ**
 —Περὶ τῆς ἀνάγκης τῶν ποιῶν: **Ἰωάν. Φραγκιά.** —Ἡ γυναικεῖα ἐκπαίδευσις ἐν Ἑλληνίᾳ
 ἐπὶ Ἀγγλικῆς προστασίας: **Σπυρ. Δε Βιάζη.** —Ἐνοικιασταὶ καὶ οἰκοδεσπόται: **Ἀριστομ.**
Θεοδωρίδης. —Ὁ Ὄθων καὶ ὁ Αὐλλάργης του.—**Νοέμβριος 1915:** Γύρω ἀπὸ τὴν πολεμικὴν
 ζωὴν.—Ἀπὸ τὴν καλλιτεχνικὴν κίνησιν τοῦ μηνός.—Ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ μηνός (Νοέμβριος).—
 Ἀπὸ τὰ περιέργα τῆς ζωῆς.—Ὀμιλοῦσι.—Δήλωσις.

ΚΟΣΜΟΙ: Μία ἐπανόρθωσις.—Ὁ Ντενὺ Κοσσέν.—Τὸ Μοναστήριον.—Ὁ ἀποζλει-
 σμός.—Ὁ Λόρδος Κίτσονερ.

ΕΙΚΟΝΕΣ: Τὸ μαρτύριον τοῦ Ταντάλου.—Τὸ Μοναστήρι.—Ἀμερικανικαὶ περιπολῖαι.

MADAME SOPHIE ZILLER

RUE SOLONOS No 1

ACADEMIE DE MUSIQUE

Concert Training

Musique classique et moderne. Leçons d'accompagnement pour les dames et Messieurs qui jouent un instrument quelconque.

CONCERTS A 2 PIANOS

Enseignement sur la «Reforme pianistique».

Système Deppe

1	Leçon par semaine	15 fr.	le	cachet
2	» » »	10 »	»	»
1	tous les 25 jours	5		

(Chez elle de 3—5 h.)

Σ. Π. Α. Π.

ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

Πρὸς δέησιν τῶν ἐνδιαφερομένων παρατίθεται τὴν προκύπτουσαν διαφοράν πρὸς ὄφελος τῶν ταξιδευόντων μὲ βιβλιάριον 25,000 χιλιομέτρων, ἐν συγκρίσει μὲ τὰς τιμὰς τῶν ἀπλῶν εἰσιτηρίων.

Ἐξ Ἀθηνῶν	Θέσις Α'	Β'	Γ'
Διὰ Κόρινθον	Εἰσιτήρ. 9.20 Βιβλιάρ. 7.65	7.30 6.40	4.60 3.85
» Ἄργος	Εἰσιτήρ. 15.70 Βιβλιάρ. 12.20	12.50 10.16	7.85 6.10
» Τρίπολιν	Εἰσιτήρ. 23.20 Βιβλιάρ. 18.—	18.80 15.—	11.60 9.—
» Μεγαλ.	Εἰσιτήρ. 29.20 Βιβλιάρ. 21.95	22.— 18.30	14.60 11.—
» Κυπαρ.	Εἰσιτήρ. 34.50 Βιβλιάρ. 27.80	25.75 23.20	12.75 13.90
» Ἄκρ.	Εἰσιτήρ. 19.50 Βιβλιάρ. 13.05	15.50 10.85	9.20 6.55
» Πάτρας	Εἰσιτήρ. 25.— Βιβλιάρ. 19.65	18.— 15.55	10.— 9.35
» Πύργον	Εἰσιτήρ. 37.70 Βιβλιάρ. 27.05	18.10 15.55	16.35 13.55
Ἐκ Πατρῶν			
Διὰ Πύργον	Εἰσιτήρ. 12.70 Βιβλιάρ. 8.38	10.10 6.95	6.35 4.15
» Λεχαινά	Εἰσιτήρ. 7.60 Βιβλιάρ. 4.98	6.— 4.05	3.80 2.45
» Ἄγιον	Εἰσιτήρ. 5.10 Βιβλιάρ. 3.35	5.— 2.80	2.55 1.70
» Κόρινθον	Εἰσιτήρ. 16.50 Βιβλιάρ. 11.—	13.10 9.20	8.25 5.50
Ἐκ Τριπόλεως			
Διὰ Καλάμας	Εἰσιτήρ. 13.70 Βιβλιάρ. 9.65	12.25 8.05	7.30 4.85
» Ναύπλιον	Εἰσιτήρ. 9.50 Βιβλιάρ. 6.75	7.80 5.60	4.70 3.40

(Ἐκ τοῦ Γραφεῖου)

Ἐν ὁδῷ Ἑρμοῦ ἀρ. 42

ΜΕΓΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

PRINTEMPS

Δ. & Φ. ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΩΝ

Εἰς τὸν ἄρθρον καὶ ποιικιλύτων καὶ πολύμορφον καὶ πολύχρωμον ἐμπορικῶν πλοῦτον τοῦ καταστήματος τῶν ἀδελφῶν Μουτσοπούλων ζητήσατε τὸ τελειότερον ἂν σπύρο υχα εἰς ΠΡΟΙΚΑΣ, τὰ πλέον πολυποικιλίτα κεντήματα καὶ δαντέλλας καὶ τὰς τελευταίας μόδας εἰς ὄψασματα. Δὲν θὰ σᾶς προσελκύσῃ μόνον ὁ πλοῦτος καὶ ἡ εὐθηνία τοῦ καταστήματος ἀλλὰ καὶ ἡ ἰδιόζουσα εἰς τοὺς καταστηματαρχὰς τούτους εὐγένεια καὶ ἀδρότης τῶν τρόπων.

Σ. Π. Α. Π.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

6.30 π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Τρίπολιν, Μεγαλοπόλιν, Κυπαρισίαν, Καλάμας
7.00 π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Καλάβρυτα, Πάτρας, Κυλλήνην (λουτρά), Πύργον, Ὀλύμπια.
7.35 π. μ.	Διὰ Κόρινθον καὶ τὰς μέχρις Ἀκράτας στάσεις.
12.00 μ. μ.	Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Πάτρας.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΑΤΡΩΝ

7.40 π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Ἀθήνας, Ναύπλιον.
11.45 π. μ.	Διὰ Καλάβρυτα, Κόρινθον, Ἀθήνας.
6.30 π. μ.	Διὰ Κυλλήνην (λουτρά) Πύργον, Ὀλύμπια, Κυπαρισίαν, Καλάμας, Μεγαλοπόλιν, Τρίπολιν.
3.50 μ. μ.	Διὰ Κυλλήνην (λουτρά), Πύργον, Ὀλύμπια.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΚΑΛΑΜΩΝ

7.00 π. μ.	Διὰ Κυπαρισίαν, Ὀλύμπια, Πύργον Μεγαλοπόλιν, Τρίπολιν, Ναύπλιον, Ἀθήνας.
12.05 π. μ.	Διὰ Πύργον, Ὀλύμπια, Τρίπολιν.

ΑΦΙΞΕΙΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

4.50 μ. μ.	Ἐκ Πατρῶν, Τριπόλεως, Ναυπλίου.
6.15 μ. μ.	Τοπικὴ ἐκ Κορίνθου.
7.15 μ. μ.	Ἐξ Ὀλυμπίων, Πύργου, Κυλλήνης (λουτρῶν), Πατρῶν, Καλαβρυτῶν.
8.05 μ. μ.	Ἐκ Καλαμῶν, Κυπαρισίας, Μεγαλοπόλεως, Τριπόλεως, Ναυπλίου.

ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

1000 χιλίωμ.	(Α' Θ. Δρ. 90)	διαρκεία 8 μηνῶν
ἑκπτώσις 25 ο%	(Β' Θ. Δρ. 75)	
	(Γ' Θ. Δρ. 45)	
25000 χιλίωμ.	(Α' Θ. Δρ. 210)	διαρκεία 1 μηνός
ἑκπτώσις 40 ο%	(Β' Θ. Δρ. 175)	
	(Γ' Θ. Δρ. 105)	

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΗΡΩΣΕΙΣ: Τη 24 Φεβρουαρίου, 26 Απριλίου, 28 Ιουνίου, 27 Σεπτεμβρίου, 29 Νοεμβρίου και 31 Δεκεμβρίου 1915

ΔΡΑΧΜΑΙ 1,200,000 ΚΕΡΔΗ

Κέρδη εκάστης των κληρώσεων

Καθ' εκάστην κλήρωσιν εκδίδονται 100,000 γραμμάτια αξίας δραχμών 400,000. Παρέχονται κέρδη εις 2,000 γραμμάτια αξίας δραχμών 200,000.

*Έκαστον ἀκέραιον γραμματίον τιμᾶται ἔρ. 4, δυνάμενον νὰ διαιρεθῆ εἰς τέσσαρα τέταρτα γραμματίου τιμώμενα ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς.

Κέρδη	Δραχμαὶ	Ἐν ὄλῳ
1	80,000	80,000
1	20,000	20,000
2	2,500	5,000
6	1,000	6,000
15	400	6,000
25	200	5,000
1,950	40	78,000
2,000		200,000

Δι' εκάστην των κληρώσεων εκδίδονται ἴδια ἀκέραια γραμμάτια, πωλούμενα ἀντὶ τεσσάρων δραχμῶν, ἰσχύοντα δι' ὅλον κληρῶν τὸ κέρδος καὶ δυνάμενα νὰ διαιρεθῶσιν εἰς τέταρτα γραμματίου, τιμώμενα ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς ἑκάστον καὶ παρέχοντα συμμετοχὴν εἰς τὸ τέταρτον τοῦ κέρδους.

*Ἀμοιβὰι, ὧν δὲν ἐζητήθη ἢ πληρωμὴ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κληρώσεως, παραγράφονται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου.

Εἰς τοὺς ἀγοράζοντας πρὸς μεταπώλησιν διὰ μιᾶς ἐπὶ προκαταβολῆ τοῦ τιμήματος, κατόπιν εἰδικῆς μετὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν συμφωνίας, γραμμάτια ἢ τμήματα γραμματίου ἀξίας δέκα χιλιάδων δραχμῶν, παρέχεται ἔκπτωσης ἐπὶ τοῦ τιμήματος αὐτῶν 15 τοῖς % εἰς δὲ τοὺς ἀγοράζοντας διὰ μιᾶς ἐπὶ προκαταβολῆ τοῦ τιμήματος γραμμάτια ἢ τμήματα γραμματίου ἀξίας χιλίων δραχμῶν τοῦλάχιστον παρέχεται ἔκπτωσης 10 τοῖς %, καὶ εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, τοὺς ἐπιτετραμένους τὴν πώλησιν γραμματίων καὶ τμημάτων γραμματίου, παρέχεται ἔκπτωσης 5 τοῖς %.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον Λαχείων τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, εἰς Ἀθήνας.

Ὁ Διευθὼν Τμημάτων

Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Πρὸς προστασίαν τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ἐμπορίας τῆς σταφίδος

Δελτίον κινήσεως Σταφιδοκάρπου ἀπὸ 10 Αὐγούστου 1915—10 Νοεμβρίου 1915

ΕΞΑΓΩΓΗ

Ἔτη	Δίτριαι ἐνευκαί
1915—1916	131,908.612
1914—1915	124,355.419
1913—1914	158,725.783

ΑΠΟΘΗΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΣΕΩΣ

Ἔτη	Ποσὸν δελτίων	Συμψηφισμός	Ὑπόλοιπον
1915—1916	Ἐκδοθέντα καὶ παρελθούσης χρήσεως 64,215.100	46,717.400	17,497.700
1914—1915	75,836.500	49,208.900	26,627.600
1913—1914	68,070.700	55,959.600	12,111.100

ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ ΕΠ' ΕΝΕΧΥΡΩ

Ἔτη	Εἰσαγωγή	Ἐξαγωγή	Ὑπόλοιπον
1915—1916	11,776.255	4,113.515	7,662.740
1914—1915	33,311.553	8,053.369	28,258.184
1913—1914	17,739.744	433.207	17,306.537

ΔΑΝΕΙΑ ΕΠ' ΕΝΕΧΥΡΩ ΔΕΛΤΙΩΝ ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΣΕΩΣ

Ἔτη	Ἐνεχυριάσεις	Ἀναλήψεις	Ὑπόλοιπον
1915—1916	9,337.800	7,081.500	2,306.300
1914—1915	3,027.200	1,614.200	1,413.000

Σημειώσεις.—Ἐκτὸς τῶν λιτρῶν ἐνευκαῶν 131,908,612 τῆς ἐξαγωγῆς παρέμειναν καὶ ἀνεκαθάριστο διασπάρσεις παρὰ τὸ τελωνεῖον Πατρῶν τὴν 10 Νοεμβρίου ἔ. ἔ. λιτρ. ἐνετ. 11,951,820 μικτοῦ βάρους.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

Ἐν Ἀθήναις τῆ 23 Ὀκτωβρίου 1915

SALON FEMINA

LAN. THEODOSSIOY

COIFFEUR DES DAMES

NIKIS 10 ATHENES

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΚΥΒΕΛΗΣ

ΠΑΝΘΕΩΝ ΠΑΤΕ

Τὸ συμπιθέστατον ἑαρινὸν θέατρον μεταβάλλεται ἀπὸ τῆς 15 προσεχὸς μηνὸς εἰς κινηματογράφον.

Ἡ μετασκευὴ του θὰ παρουσιάσῃ ἐκπλήξεις. Ἡ διεύθυνσις καταβάλλει κάθε προσπάθειαν διὰ τὴν ἰκανοποίησιν ὅλων τῶν γούστῶν.

Ταινία ἐξλεκταί, ἐνδιαφέροντα μὲ ἔργα καλλιτεχνικῆς ἀξίας.

Ἐνας ἀπὸ τοὺς πλέον εἰσυγώφους καὶ ἀνέτους Κινηματογράφους τῆς πόλεως μας.

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου—Παραπλεύρως τοῦ συνωνύμου Ζωθεσπιασίου. Ταινία γοητευτικῆ—συναρπαστικῆ. Συχνὴ ἐναλλαγὴ ἔργων πρωτίστης ἀξίας Ἐνα ἀπὸ τὰ πλέον εὐχάριστα ζέντρα τῶν Ἀθηναίων.

STEIN'S ORIENTAL

STORES LIMITED

PREMIÈRE MAISON DE L'ORIENT VENDANT LE MEILLEUR MARCHÉ

VÊTEMENTS POUR HOMMES et ENFANTS

ROBES, MANTAOX E. T. C. POUR DAMES et FILLETES

Bonneterie, Chemiserie, Parfumerie, Ganterie, Lingerie, fines Articles de Blanc, Chapellerie, Maroquinerie, Chaussures, Articles de Voyage, Modes, Fleur ect.

LE CAIRE, ALEXANDRIE, TANTA, MANSOURAH, MINIEH, ASSIOUT, SALONIQUE, CONSTANTINOPLE (GALATA et STAMBOUL).

ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΣΤΕΪΝ LIMITED

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ ΠΡΩΤΙΣΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΕΧΩΝ ΤΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΤΕΡΑΣ ΤΙΜΑΣ

ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΔΙΑ ΚΥΡΙΟΥΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ

Ένδύματα, ξπανωφόρια κτλ. δια κυρίας και κοράσια.

Είδη πλεκτικής, υποκάμισα, αρώματα, χειρόκτια, είδη ψιλικών, όλα τα είδη έσωρροχων πολυτελείας ή μη, είδη δερμάτινα, υποδήματα, καπέλλα, είδη ταξιδίου, είδη μόδας, άνθη κ.τ.λ.

ΚΑΪΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ΤΑΝΤΑ, ΜΑΝΣΟΥΡΑ, ΜΙΝΙΑ, ΑΣΣΙΟΥΤ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ (Γαλατά και Σταμπούλ).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ Θ'.

ΑΘΗΝΑΙ, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1915.

ΤΕΥΧΟΣ 97

Το μαρτύριον του Ταντάλου.

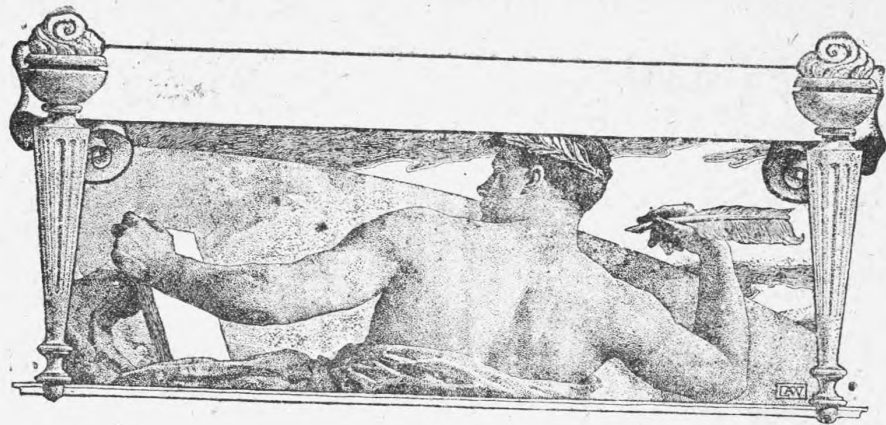
ΕΝΝΑΤΟΝ ΕΤΟΣ

Με τὸ παρόν τεύχος ἡ «Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις» εἰσέρχεται εἰς τὸ ἑννάτον ἔτος τῆς ζωῆς τῆς. Ὁ θίος τῶν Ἑλληνικῶν περιοδικῶν δὲν εἶνε σπαρμένος μὲ ῥόδα. Οἱ ὁρῶμοι ποῦ φέρουν πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν δὲν εἶνε εὐρείαι, εὐθείαι, ἐπίπεδοι, ἄνετοι, λεωφόροι. Κάθε ἄλλο, καὶ ἀγκάθια πολλὰ φύονται, καὶ οἱ ὁρῶμοι εἶνε στενοί, κουραστικοί, ἀνηφορικοί. Τὸ περιοδικὸν εἶνε ὅπως κάθε εὐγενὴς προσπάθεια, ἕνας ἀγὼν διαρκῆς. Ἡ ζωὴ του στηρίζεται ἀπὸ πολλὰς συνθήκας ἀπὸ πολλοὺς παράγοντας. Ἡ συνένωσις ὅλων αὐτῶν εἰς μίαν κατεύθυνσιν εἶνε ἡ ἐπιτυχία. Καὶ ἡ «Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις» ὑπὸ τὴν ἐπιψιν αὐτὴν εἶνε νικήτρια.

Ὅκτατία ὁλόκληρος διέφρευσεν καὶ αἱ σελίδες τῆς εἶνε ἀψευδεῖς μάρτυρες τῶν προσπαθειῶν τῆς καὶ ἡ ἐκτίμησις τῶν φίλων τῆς τὸ γέρας τῶν ἀγώνων τῆς.

Δὲν ἔλλειψαν ἀπὸ τὴν ζωὴν τῆς καὶ σκόπελοι καὶ ὕραλοι καὶ καταιγίδες καὶ πολλὰς φορές αἱ ἐναντιότητες παρεβλήθησαν εἰς τὰ θήματά τῆς καὶ εἰς τὴν σταδιοδρομίαν τῆς. Ἀλλὰ μὲ τὸ σθένος ποῦ τὴν διακρίνει παρέκμηψε τὰ πάντα καὶ παρήλθεν ἀδιάφορος πρὸ τῆς κοινωνικῆς ἀδικίας.

Ὅκτώ χρόνι διέφρευσαν καὶ εἰς τὰς σελίδας τῆς συνεκκεντρώθη πνευματικὴ ἐργασία ἐπίζηλος ὀφειλομένη εἰς τοὺς διαπρεπεῖς συνεργάτας τῆς, καὶ τὰς διακεκριμένας συνεργατίας τῆς. Πρὸς ὅλους αὐτοὺς καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους φίλους τῆς οἱ ὅποιοι καὶ ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς τὴν ἐτίμησαν, ἡ «Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις» πανηγυρίζουσα τὴν εὐπλοίαν τῆς καὶ τὴν εὐτυχή εἰσοδῶν τῆς εἰς τὸ ἑνάτον ἔτος ἐκφράζει τὴν θερμὴν καὶ εὐλαχρινὴν εὐγνωμοσύνην τῆς.

Ο ΑΡΧΙΔΟΥΞ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΣΑΛΒΑΤΩΡ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ

Η Αυτού Αυτοκρατορική και Βασιλική Υψηλότης, προ μοίρας, έτελεύτησε περί τά τέλη του παρελθόντος Σεπτεμβρίου. Καθήκον, νομίζομεν, επιβεβλημένον εις ήμάς να γράψωμέν τινα περί Αυτού, ίδια διότι ελάβομεν και ήμεις την Υψηλήν τιμήν, κατά τό διάστημα τριών περιούτων ετών, καθ' ή εν Ζακύνθφ διεμεινε, να πλησιάζωμεν αυτόν καθημερινώς και ή γνωριμία αυτή έφερε τοιούτους εις ήμάς δεσμούς εννοίας εκ μέρους της Α. Α. Β. Υ. ώστε ή άλληλογραφία μας διεκόπη μόνον με τόν θάνατόν Του.

Κατά την αρχήν της Ευρωπαϊκής τραγωδίας ήτο εις την Αυστρίαν εν τη ήσυχω μονώσει της επαύλειός Του Σίνδης, ουχί μακράν του Σάν Ρόκκου της Τεργέστης.

Ο άγιος Άρης Τόν υπερέωσε να μεταβή εις Γκορτζιαν, αλλά και απ' εκεί τά Ιταλικά ύπλα Τόν ήνάγκασαν να πορευθί εις Πράγαν με την ευγενή Αυτού καρδίαν αλγούσαν διότι τά Χριστιανικά Αυτού αισθήματα και συναισθήματα επόθουν την ευαγγελικήν αγάπην και την παγκόσμιον ειρήνην.

Επί των τάφων των καταλιπόντων περι έαυτούς μνήμην αθάνατον, κηδείους ροάς δακρύων δεν αποχέουσι ραίνοντες ήδύπνοα άνθη και επιθ'όντες στεφάνους μόνον οι συγγενείς και φίλοι. Οι μεγάλοι άνδρες άνήκουσιν εις τόν κόσμον όλον. Αιό ο θάνατος του Αρχιδουκός της Αυστρίας δεν είναι άπόλεια μόνον της Αυστρίας, αλλά της Τέχνης, της Έπιστήμης και των Γραμμάτων.

Ο σοφός Αρχιδουξ Σαλβατώρ, είναι μέλος του Αυτοκρατορικού Οίκου της Αυστρίας, του έλκοντος την αρχήν εκ του μεγάλου Αψβουργικού Οίκου, δηλαδή της δυναστείας της περιφήμου εν τη Ιστορία της Ευρώπης ήτις από του 1064 ήρχισε την δρᾶσιν. Κατά τό μακρονόν διάστημα των δυτώ αιώων ο Αψβουργικός οίκος ανέδειξε πολλούς μεγάλους άνδρας. Η δύναμις αυτού του Οίκου επήσασεν εις τό ήμιστον σημείον του μεγαλείου αυτού κατά τας αρχάς του 13' αιώους όποτε αι ευρύταται εν Ευρώπη, εν τη ήβηρικη χερσονήσφ και Ιταλία Ισπανικαί κτήσεις, εν Αμερικη και άλλαχού του κόσμου Ισπανικαί άποικιαί, ήνώθησαν μετά των λοιπών του Αψβουργικού Οίκου.

Με την ειρήνην της Βιέννης τῷ 1735 ο Φραγκίσκος της Λωραίνης ελαβε την διαχείρισιν της Τυσκάνης και

διά του θανάτου του Γαστώη των Μεδίκων είχαν εκλείψη ο μέγας ούτος Φλωρεντιανός Οίκος, υπό τόν όποιον, εν τῷ Μεγάλφ Δουκάτφ της Τυσκάνης, ήκμασαν αι Τέχναι, αι Έπιστήμαι και τά Γράμματα.

Η περιάλλητος αυτοκράτειρα Μαρία Θηρεσία, θυγάτηρ του αυτοκράτορος Καρόλου του 5'. τῷ 1736' συνεζεύχθη τόν ειρημένον Φραγκίσκον, όστις από Δουξ της Λωραίνης έγινετο μέγας Δουξ της Τυσκάνης. Θανόντος του Πατρός της Μαρίας Θηρεσίας, κατέλαβε τῷ 1740 τόν θρόνον του πατρός της προσλαβούσα συνάρχοντα τόν σύζυγον αυτής, χωρίς όμως να δώση αυτόν μεγάλην δύναμιν.

Η Μαρία Θηρεσία έδειξε δραστηριότητα και ικανότητα και νικηφόρος ούσα, τῷ 1745, επεβλήθη να εκλέσουν τόν σύζυγόν της Αυτοκράτορα υπό τό όνομα Φραγκίσκος Α'. Υπήρξεν εκ των επισημοτέρων Αυτοκρατειρών, αληθής μήτηρ του λαού. Έφευρον εις τόν κόσμον τέσσαρας υίους εξών ο Λεοπόλδος όστις έγινετο μέγας Δουξ της Τυσκάνης τῷ 1765.

Τοιουτοτρόπως οι Οίκοι της Λωραίνης και της Τυσκάνης συνεδέθησαν διά στενών δεσμών.

Αποθάνοντος του αδελφού αυτού Ιωσήφ Β' τόν διεδεχθη εις τόν αυτοκρατορικόθρονον. Τό 1800 ελαβε τας ήνίας του Μεγάλου Δουκάτου ο Φερδινάνδος Γ'. υίος του Λεοπόλδου. Υπέστη ούτος τας συνεπειάς της γαλλικής επαναστάσεως εκ της δράσεως του Μεγάλου Ναπολέοντος, διό μετά τό 1814 ανέλαβεν εκ νέου τας ήνίας του Μεγάλου Δουκάτου και τῷ 1824 απέθανε.

Τόν διεδέχθη ο υίος του, ο Λεοπόλδος Β'. πατήρ του ήμετέρου Λουδοβίκου Σαλβατώρ.

Παρατηρητέον ότι έφερε και τίτλον του Αρχιδουκός της Αυστρίας και του Πρίγκηπος της Ουγγαρίας και Βοεμίας.

Μήτηρ αυτού ήτο ή Μαρία Αντωνία Μεγάλη Δούκισσα κόρη Φραγκίσκου του Α' βασιλέως των Δύο Σικελιών.

Οι Ιταλοί από αιώων άνειρευόντο την ενότητα της πατρίδος των. Τέλος ειχε φθάση ή ώρα της πραγματοποιήσεως.

Ο Λεοπόλδος εγκατέλειπε τόν θρόνον τῷ 1859' παραιτούμενος υπέρ του υίου αυτού Φερδινάνδου Α'. αλλά τό κράτος του μεγάλου Δουκάτου της Τυσκάνης ήνωθη μετά του Ιταλικού διά διατάγματα του Βί-

κτωρος Έμμανουήλ του Β' τῷ 22 Μαρτίου 1860 και ματαίως ο Φερδινάνδος ο Δ' διαμαρτυρήθη.

Η Τυσκανική πολιτεία ήτο εκ των άριστων της εποχής, διό οι Μεγάλοι Δούκες του Αψβουργικού Οίκου άφηκαν άριστάς αναινήσεις.

Παραιτηθείς, ως είδομεν, ο Λεοπόλδος ο Β' των κυριαρχικών δικαιωμάτων απέσύρθη εις τόν ιδιωτικόν βίον εν τῷ μεγάλφ αυτού Schackenwert εν Βοημία. Κατά τό ταξείδιόν του ανά την Ιταλίαν ήσθένησε και τῷ 29' Ιανουαρίου τῷ 1870 απέθανεν εν Ρώμη, ενθα έτάφη. Η δε πιστή αυτού σύζυγος, Μαρία Αντωνία, εξέλεξε μονήρη βίον παρά τῷ Γροϋνδεν Όρφ. ενθα απέθανε τῷ 1898 και εν Βιέννη έτάφη.

Ο Λουδοβίκος Σαλβατώρ έθρήνησε πολύ κατά πολυ τόν θάνατον της Μητρός, ή οποία προς Αυτόν έφραφεν έξαιρετικήν άφοσίωσιν, ενεκα της δράσεως Αυτού εις τας Τέχνας, Έπιστήμας και τά Γράμματα.

Ο Λουδοβίκος Σαλβατώρ γεννήθη εν Φλωρεντία τῷ 4 Αυγούστου τῷ 1847 έτους. Κατ' ουσίαν ήτο Ιταλός πρίγκηψ. Η φύσις Τόν ειχε προικίση με τά εκτακτα δώρα, που δίδει εις τούς προνομιούχους Ιταλούς και Γερμανούς. Έγκαίρως ανέδειξε τά αποτελέσματα της εδδοκίμου ανατροφής, της εμπέδου εκπαίδευσως και της αυστηρής διαπαιδαγωγήσεως. Έξέπλητε πάντα τούς έχοντας την ήψηλήν τιμήν να Τόν πλησιάσωσι διά την αυστηράν μόρφωσιν και σπανίαν πολυμάθειαν.

Κάτοχος των φυσικών επιστημών, των κλασσικών γλωσσών και των σπουδαιοτέρων εκ των νεωτέρων καθός και της άραβικής. Κατείχε και την νεοελληνικήν, την οποίαν κολουούσικα όμιλει. Δεξιότατος εις την ίγνογραφίαν και ζωγραφικήν. Αι μελανογραφιαί δια των οποίων εκόσμησεν τά πολυπληθή συγγράμματα αυτού είναι έξοχοι. Αν και δεν έδειξεν ιδιαιζουσαν κλίση εις τό στρατιωτικόν επάγγελμα, ανέδειχθη έξοχος ναυτικός, μόνος του διευθύνων ανά τόν κόσμον την θαλαμηγόν του Νίξε κατά τά έρευνητικά Αυτού ταξείδια. Ιδία, εις τας νήσους, προς τας οποίας ειχε δείξη μεγάλην στοργήν, διό και ονομάσθη Βασιλεύς των Νήσων τίτλον, ο όποιος των εύχαριστεί.

Ο παρά τη Τεργέστη ήσυχος κόλπος της Μανγκίας ήτο τό προσφιλές ενδιαίτημα ως και ή έπαυλις Του εν

Σάν Ρόκκφ. Η κυρίως οίκία του ήτο ή Α ώραία θαλαμηγός Νίξε. Συχνά έπισκέπτετο τόν αυτοκράτορα της Αυστροουγγαρίας, προς τόν όποιον έφραφε στοργήν, και τούς λοιπούς ήψηλούς συγγενείς Του.

Και άλλο ενδιαίτημα ήσυχίας ήτο ή εν Ράμλεχ έπαυλις και ή εν Μαγιόρκα, μία των Βαλεαρίδων νήσων, ενθα έχει πλουσιώτατα κτήματα.

Ο εν άπομονώσει βίος Αυτού, βυθισμένος εις συνεχείς μελέτας, βίος αυστηρής κανονισμένος μακράν από θορυβώδεις διασκεδάσεις, σκεπτικός ως επί τό πλείστον εμαρτύρει αλγούσαν νηγήν.

Ο νεώτερος αδελφός αυτού Ιωάννης, γνωστός υπό τό ψευδώνυμον Όρθ από του 1890' απώλεσθη ταξειδεύων εν τῷ όκεανφ και διεδίδετο ότι διαμένει εις μέρος μυστηριώδες, τό όποιον απέφευγον να υποδειξώσι. Διεδίδετο ότι ενίγει, ότι έθεάθη παρά τας Βαλεαρίδας νήσους εις τό πλείον του αδελφού του Λουδοβίκου Σαλβατώρ. Βέβαιον φαίνεται ότι απέθανε κατά την μαρτυρίαν των.

Ο Γάσκων Βιλκιέ Ιστορεί ότι ο ήμετερος Αρχιδουξ υπέστη καιρίαν θλίψιν, διότι ειδεν αποθνήσκουσιν πρό των όφθαλμών του την μνηστήν του εν φοβερή και άπροσδοκήτφ καταστροφή, χωρίς να δυνηθί να την συνδράμη. Η μνηστή του Αρχιδουκός ήτο ώρασιόατη, λεπτοφυής και μόλις είκοσαέτις. . . Οι δύο μελώνυμφοι ελάτρευον αλληλους. Ημεραν τινα ο Αρχιδουξ διήρχετο έφιππος υπό τών έξώστην του μεγάρου, όπου εκείνη άνέμευεν Αιτόν. Ητο θέρος και ή νεάνις έφρόρει ελαφράν έσθήητα εκ λευκής μουσουλίνας.

Ο Αρχιδουξ την έχαιρετίσε διά της χειρός του. Έκείνη επλησίασεν εις τό κρηκλιόμα του έξώστου με τόν βραχίονα τεταμένον, όπως δηλώση την χαράν ήν ήσθάνετο επαναβλέπουσα Αιτόν. Αίφνης τό όραϊόν πλάσμα περικυκλώθη υπό των φλογών. Τίνι τρόπφ ανεφλέγη εν πυρεϊον υπό τούς πόδας αυτής και τη μετέδωκε τό πυρ δεν εξηκριβώθη. Ο Αρχιδουξ δεν ήδυήθη να αναοριζήθη του έξώστου όπως παρίσχη αυτή άμεισον συνδρομήν. Άβυσσος έχόριζεν Αυτούς. Όμως άμέσως κατέβη από του έππου, άνήλθε τας κλίμακας και έφθασε καθ' ήν στιγμήν τό χαριτωμένον και αγαθόν πλάσμα, τό υπ' αυτού λατρευόμενον συνεστρέφετο εν φρικτή αγωνία.

(Έπεται συνέχσει)

ΣΠ. ΔΕ - ΒΙΑΖΗΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

(Παρά επιφανούς μοναχού ιδιαιζουσιν κατέχοντος θέσιν καθ' όλον τό Αγίον Όρος λόγω της εξαιρετικής του μορφώσεως, της άπειρου αγιότητας, των έξοχων φυσικών όρώπων αισθημάτων του, των χριστιανικών άρετών του και της σπανίως μετροφορούσης του ελάβομεν πολλού λόγου άξίαν μελέτην, την οποίαν εύχαριστως δημοσιεύομεν εν πεποιθήσει ότι προσφέρομεν υπηρεσίαν εις τόν εθνικον άγωνα της ελληνικότητας ταύτης Άωροπόλεως του χριστιανισμού).

Α'.

Τό Άγιον όρος ή Άθως τόπος άπαράμιλλος εν φυσικαίς καλλιοναίς, έργασίηρον υπερχλιετούς πνευ-

ματικής δράσεως. υπέρ πάντα άλλον διασώσαν εν τοις κόλποις αυτού, παντοειδή Βυζαντινά κειμήλια, με οργανισιόν ιδιόρρυθμον, με μεγαλοπρεπείς Μονάς, και πολυπληθή Τερά Ένδιαίτηματα της ορθόδοξου εκκλησίας, με χιλιάδας δέκα μοναχών, χώρα πλήρης φυσικής και θρησκευτικής ποιήσεως, έφ' ήν ενεκαριτέρησαν τόσαι γενεαί αγωνιζόμεναι κατά της ύλης, ότε αυτή ήγωνίζετο κατά του Πνεύματος, δικαιούται εκτενούς επιστημονικής έρεύνης, εν τοις χρόνοις τούτοις καθ' ός ή επιστήμη πλησιράτη τόν ήμετερον όρξοντα άπειργάσατο. Άέον τό Άγιον Όρος να εμφανισθη άπρό του πεπολιτισμένου κόσμου, επιδεικνύον την ταπεινήν και άνευ θορύβου, άλλ' ένδοξον και μακραί-

ωνα αὐτοῦ δρᾶσιν, καὶ διεκδικοῦν τὴν οἰκείαν θέσιν ἐν ταῖς στήλαις τῶν μεγάλων προμάχων τῆς ἠθικῆς τοῦ ἀνθρώπου ἀναπλάσεως. Διακαίόμενοι ὑπὸ τοῦ πόθου νὰ ἴδωμεν τὴν Ἁγίαν ταύτην Χώραν λάμπουσαν καὶ αὐτὴς ἐν ταῖς σφαιραῖς τοῦ Πνεύματος καὶ ἀρτίου- ουσαν διὰ τοῦ ἁλατος αὐτῆς τὸν ἄρτον τῶν ὀρθοδόξων τέκνων ἐπιχειροῦμεν νὰ ἱστορίσωμεν τὰ κατ' αὐτὸ εὐελλιστοῦντες ὅτι θέλει χρησιμεύσῃ ὡς ἀφετηρία τῶν εἰδικῶν πρὸς εἰρυντέρας μελέτας.

Β'.

Προφητεῖαι τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων Φιλοσόφων.

Ἀριστερᾷ τῷ εἰσιόντι εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Μονῆς Μεγίστης Λαύρας ὑπάρχει ἕξοχος τοιχογραφία παριστάουσα τὴν γενεαλογία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, συμπλεγμα θαυμασίων τῶν Προπατόρων τοῦ Ἰησοῦ, ἐν εἴδει κλίματος, οὔτινος ἡ ὄψις ἀναδύει ἐκ τῆς ὀσφύος τοῦ Ἰεσαΐ, ἔχοντος βότρυας τοῦς Προφῆτας καὶ Προπάτορας, οἶνον στάζοντας (= τὰς περὶ Χριστοῦ προφητείας) τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα.

Κάτωθεν τοῦ συμπλέγματος τούτου ὑπάρχει σειρά ρητῶν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων φιλοσόφων τῶν περὶ Χριστοῦ προφητευσάντων. Ὁ φίλων με τήνδε τὴν προφητείαν Γόνος ἐκ γόνου κατελθόν, γόνος γόνου ἐπὶ μητρὶ οἰκῆσαι θέλων καὶ γεννηθεὶς ἀνθρώπος τέλειος καὶ θεός.

Κλεάνθης

Ὁ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἐνηθράσας γεννᾶται ἐξ ἀρχάντου παρθένου.

Πυθαγόρας

Ὁ Θεὸς ἐστὶν οὖν καὶ Λόγος καὶ Πνεῦμα καὶ ὁ λόγος σαρκωθείς...

Σωκράτης

Καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ αὐξηθήσεται καὶ τιμηθήσεται ὑπὸ πάντων ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην.

Ὅμηρος

Ἦξει πρὸς ἡμᾶς ὀψὲ γῆς ἄναξ πόλου καὶ σάρκα ὠνεῖται δίχα τινος σφάλλματος.

Ἀριστοτέλης

Φῶς λάμπει ἐπὶ πᾶσαν τὴν γαίαν καὶ τὰ χειροποίητα εἶδωλα ὡς Θεὸς ἀφανίσει εἰς τέλος.

Σιβύλλα

Καὶ σταυρωθήσεται ὑπὸ Ἑβραίων ἀπίστων καὶ μακάριοι οἱ ἀκούοντες αὐτόν, οὐαὶ δὲ οἱ μὴ ἀκούοντες.

Πλάτων

Θεὸς ἦν μὲν αἰεὶ καὶ ἐστὶ καὶ ἔσται...

Πλούταρχος

Ὁψὲ ποτε ἦξει ὁ ἀναρχος ἀνάρχου γόνος... Εἰς δὲ τὸν Κώδικα 435 αἰῶνος ΙΗ', σελ. 70 τῆς ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Βατοπαίδιου περιέχονται προφητεῖαι Ἑλλήνων περὶ Χριστοῦ αἱ ἐξῆς.

Θουκιδίδης

Ἦν μὲν θεὸς φῶς νοερὸν καὶ τοῦτο αἰνεῖς.

Ἀριστοτέλης

Ἀκάματος Θεοῦ γέννησις ἐξ αὐτοῦ γὰρ λόγος ὁ αὐτὸς οὐσιούται.

Σοφοκλῆς

Ἔστι Θεὸς ἀναρχος ἀπλοῦς τῇ φύσει, ὃς οὐρανὸν ἔτευξε καὶ γαίην μακράν.

Ἰώσηπος Ἰουδαῖος

Τέθεικεν ἐγκαρσίως πόλους τις ἄυλος ξένος, γλιχόμενος παχυνθῆναι (=σαρκωθῆναι) θέλων ὑψοῦν τὸ πάχος.

Σόλων ὁ Ἀθηναῖος

Ἦξει οὐρανόθεν βασιλεὺς αἰῶνων ὁ μέλλων κρῖναι πᾶσαν σάρκα.

Πλούταρχος

Ἄναρχος ἀρρόσιτος εἰς θεὸς λόγος ὃν οὐρανοὶ τρέμουσιν ἀνθρώποι νόες.

Δᾶν ὁ Τρισμέγιστος

Γόνος ἀγόνου κατελθὼν γόνιμον ὕδωρ ἐποίησε.

Θουλής ὁ Αἰγυπτίων βασιλεὺς

Ὁ παλαιὸς νέος καὶ ὁ νέος ἀρχαῖος, ὁ τῆ ῥόγος καὶ ὁ γόνος πατήρ.

Ἀπόλλων ὁ Φοῖβος

Ἔνα θεὸν ὕψιστον ἐν τρισὶ λέγω ὃς οὐρανὸν ἔτευξε ἅμα καὶ γῆθόνα.

Πλάτων

Ἐκ μητρονύμφου παναμώμου παρθένου μέλλει τεχθῆναι τοῦ θεοῦ μόνος γόνος

Διοσκοουρίδης

Ὁ Θεὸς μέλλει γεννηθῆναι καὶ πιστεύω εἰς αὐτόν.

Σιβύλλα

Ἦξει πρὸς ἡμᾶς ὀψὲ γῆς ἄναξ πόλου δίχα τινος σφάλλματος.

Σημειώτεον ὅτι Σιβύλλα γεγονασιν ἐν διαφόροις τόποις καὶ χρόνοις τὸν ἀριθμὸν δέκα.

Πρώτη δὲ ἐστὶν ἡ Χαλδαία ἢ κυρίῳ ὀνόματι καλουμένη Σαμβήθη, ἢ περὶ τοῦ Δεσπότην Χριστοῦ μυσία προθεσπίσασα καὶ περὶ τῆς αὐτοῦ παρουσίας· ἀλλὰ καὶ αἱ λοιπαὶ Σιβύλλαι συνίδουσιν αὐτῇ, πλὴν ὅτι ταύτης εἰσὶ βιβλία κθ' περὶ παντὸς ἔθνους καὶ ὥρας περιέχοντα. Ὅτι δὲ οἱ στίχοι αὐτῶν ἀτελεῖς καὶ αἱ ἀμετροὶ εὐρίσκονται οὐ τῆς προφητεῖδος ἐστὶν ἡ κτία, ἀλλὰ τῶν ταχυγράφων, οὐ συμφθασάντων τῇ ῥύμῃ τοῦ λόγου, ἢ καὶ ἀπαιδεύτων γενομένων καὶ ἀπειρῶν γραμματικῆς· ἅμα γὰρ τῇ ἐπιπνοίᾳ ἐπέπαντο ἢ τῶν λεχθέντων μνήμη, καὶ διὰ τοῦτο εὐρίσκονται οἱ στίχοι ἀτελεῖς, καὶ διάνοια σκιαζουσα, εἴτε κατ' οἰκονομίαν Θεοῦ τοῦτο γέγονεν, ὡς μὴ γινώσκοντο ὑπὸ πολλῶν καὶ ἀναξίων οἱ χρησιμοὶ αὐτῆς· εἴτε δὴ καὶ ὁ μακρὸς χρόνος, ὡς καὶ ἄλλων πολλῶν αἴτιος τούτου ὑπῆρξεν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἡ ἀσάφεια τῶν ὑπὸ τῆς Προφητεῖδος εἰρημένων καὶ τὸ πλεονάκις ἴσως ἀντιγραφῆναι τὰ βιβλία, οὐδὲν θαυμαστὸν εἰ σύγχρονον τῆς τε διανοίας καὶ τῶν μέτρων ἐμπεποιήκεσαν. (Πορφυρίου Ὀυσπένσκη: Δευτέρα περιόδοις εἰς Ἀθῶ. Σελ. 171).

Οἱ μέγιστοι τῶν ἀρχαίων φιλοσόφων, λέγει ἕτερος κώδιξ, ἀνεγνώριζον ὅτι ἦτο ὁ Θεός.

Ὁ Σωκράτης ἔλεγεν : «Οἶσθαι οὖν χρη... γνώση τὸ θεῖον ὅτι τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον ἐστίν, ὥσθ' ἅμα πάντα ὄρᾳν καὶ πανταχοῦ παρεῖναι καὶ ἡμῶν ἀπάντων ἐπιμελεῖσθαι» (Ξενοφ. Ἀπομνημ. Α').

Ὁ Πλάτων «Κόσμον τε εἶναι γεννητόν, ἐπειδὴ καὶ αἰσθητός ἐστιν ὑπὸ Θεοῦ κατασκευασμένος» (Διογ. Λαερτ. Ἰδε καὶ Τίμαιον).

Ὁ Ἀριστοτέλης «Ἀρχαῖος μὲν τις λόγος καὶ πατριός ἐστι πᾶσιν ἀνθρώποις ὡς ἐκ Θεοῦ τὰ πάντα καὶ διὰ Θεοῦ ἡμῖν συνέστηκε» (περὶ κόσμου ζ' καὶ μεταφυσ. Α'. 2. 1. Δ. 7 καὶ περὶ Ψυχῆς Α'. 1').

Ὁ Ὀνάτος παρὰ Στοβαῖω «Ὁ μὲν ὢν Θεός αὐτὸς οὔτε ὁρατὸς οὔτε αἰσθητός· ἀλλὰ λόγῳ μόνῳ καὶ νόῳ θεωρητός· τὰ δὲ ἔργα αὐτοῦ καὶ αἱ πράξεις ἐναργεῖς τε καὶ αἰσθηταὶ ἐστὶ πάντεσιν ἀνθρώποις».

Ὁ Πλούταρχος «Ἄλλ' ἐστὶν ὁ Θεὸς χρη φάναι καὶ ἐστὶ κατ' οὐδένα χρόνον, ἀλλὰ κατὰ τὸν αἰῶνα τὸν ἀκίνητον καὶ ἀνέγκλιτον κ. τ. λ. (περὶ τοῦ Εἰ- τοῦ ἐν Δελφοῖς).

Ὁ Σοφοκλῆς «Εἰς ταῖς ἀληθείαισιν, εἰς ἐστὶ Θεὸς ὃς οὐρανὸν τέτευχε καὶ γαίαν μακράν, Πόντου τε χαροποιὸν οἶμα κανέμων βίας κ. τ. λ. (Ἰουστ. Παραινει.).

MONACHOS

(Ἀκολουθεῖ)

ΓΑΛΛΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

GUY DE MAUPASSANT

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ

ΔΙΗΓΗΜΑ

Ἐπειδὴ κατοικοῦσε στὸ Μπατινὸλ καὶ ἦταν ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ἔπερνε κάθε πρωὶ τὸ τράμ γιὰ νὰ πάη στὸ γραφεῖόν του. Καὶ κάθε πρωὶ ἐταξείδευεν ὡς τὸ κέντρον τῶν Παρισίων, ἀπέναντι σὲ μίαν νέαν τὴν ὁποῖαν ἐρωτεύθηκεν. Ἐκεῖνη ἐπήγαινε εἰς τὸ κατάστημά της, καθημερινῶς τὴν ἴδιαν ὥραν. Ἦτο μία μικρὴ μελαχροινούλα, ἀπὸ τὰς μελαχροινὰς ἐκείνας, ποῦ τὰ μάτια τῶν εἶναι τόσο μαύρα ὥστε φαίνεται ὡς μουντζούρες καὶ τὸ χρῶμα τοῦ προσώπου τῶν λάμπει ὡς ἐλεφάντινον. Τὴν ἔβλεπε νὰ φαίνεται πάντοτε στὴν γωνίαν τῆς αὐτῆς ὁδοῦ καὶ ἀρχίζε τὸ τρέξιμό γιὰ νὰ προφθάσῃ τὸ θαυμάσιον ἐκεῖνο τράμ. Ἐκεῖνη ἔτρεχε βιαστικῆ, εὐλύγιστη, χαριτωμένη· καὶ ἐπηδούσε στὸ ἀνάβαθρον τοῦ τράμ προτοῦ τὰ ἄλογα νὰ σταματήσου· ἐντελῶς. Ἐπειτα ἔμβαινε μέσα ἀσθμαίνουσα ὀλίγον καὶ ἀρῶ ἐκάθητο, ἔρριπτεν ἕναν βλέμμα γύρω της. Τὴν πρώτην φορὰ ποῦ τὴν εἶδε, ὁ Φρανκίσκος Γεσσιέ ἠσθάνθη ὅτι ἐκεῖνο τὸ πρόσωπο τοῦ ἤρεσεν ἀκείρως. Συναντᾶ κανεὶς ἐνίοτε γυναῖκας, ποῦ ἔχει τὴν ἐπιθυμίαν νὰ τὰς πρῆξῃ παρθεύς στὴν ἀγκυλιά του χωρὶς νὰ τὰς γνωρίζῃ. Ἀπαντοῦσε δὲ, ἡ κόρη ἐκεῖνη, στοὺς μουσικούς τοῦ πόλους, σὲ κάθε μουσικὴν ἀναμονὴν του, σ' αὐτὸ τὸ εἶδος ἔρωτος ἰδανικοῦ ποῦ ἔχει κάποτε κανεὶς, χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζῃ μέσα στὸ βάθος τῆς καρδίης του.

Ἐκεῖνος τὴν ἐκύτταξε μ' ἐπιμονὴν χωρὶς καὶ νὰ τὸ θέλῃ. Στενοχωρηθεῖσα ἀπ' τὰ βλέμματτα ἐκεῖνα ἐκοκίνησεν. Αὐτὸς τὸ παρετήρησε, καὶ ἠθέλησε νὰ ἀποστρέψῃ τὰ μάτια του· ἀλλὰ τὰ ἐπανάστρεψε κάθε στιγμὴν ἐπάνω της, ἂν καὶ ἐπροσπαθοῦσε νὰ τὰ προσηλώσῃ ἀλλοῦ. Μετὰ πάροδον ὀλίγων ἡμερῶν ἐγνωρίσθησαν χωρὶς νὰ ἔχουν συνομιλήσει. Τῆς παραχωρῶσε τὴν θέσιν του, ὅταν τὸ τράμ ἦτο πλήρες καὶ ἀνέβαινε στὸ ἐμπειριάλ, ἂν καὶ αὐτὸ τὸν ἐλυποῦσε. Αὐτῇ, τὸν ἐχαίρετοῦσε τώρα μὲ μικρὸν μειδίαμα καὶ ἂν καὶ ἔρχαμῆλωνε πάντα τὰ μάτια της ὑπὸ τὸ βλέμμα του, ποῦ τῆς ἐφαίνετο

πολὺ ζωηρόν, δὲν εἰδεικνύετο πλέον δυσηρεστημένη ποῦ τὴν ἀπεθαύμαζε. Στὸ τέλος ἄρχισαν νὰ συνομιλοῦν. Ἐν εἶδος τελείας οἰκειότητος ἐπῆλθε μεταξύ των, μία οἰκειότης μιστῆ ὥρας καθημέραν. Κι' αὐτὴ ἦτο θέβαια ἡ θελκτικωτέρα μιστῆ ὥρα τῆς ζωῆς του. Τὴν ἐσκέπτετο καθ' ὅλον τὸν λοιπὸν χρόνον, τὴν ἐπανέβλεπε ἀδιακόπως κατὰ τὴν μακρὰν ἐργασίαν στὸ γραφεῖόν του, φαντασιόπληκτος, δαιμονισμένος, πλημμυρισμένος ἀπὸ τὴν εἰκόνα ἐκείνην, ποῦ ἐπρόβαλλε διαρκῶς, τῆς ἀγαπημένης γυναικός. Τοῦ ἐφαίνετο ὅτι ἡ ἐντελής κατακτῆσις τῆς χαριτωμένης ἐκείνης νέας ἦν ἦτο δι' αὐτὸν μίαν πρῆλη εὐτυχία σχεδὸν ὑπεράνω τῆς ἀνθρώπινης εὐτυχίας.

Κάθε πρωὶ τώρα τοῦ εἶδιδε μίαν χειραψίαν κι' αὐτὸς ἐφύλαττεν ἕως τὸ βράδυ τὸ αἰσθημα τῆς ἐπαρῆς ἐκείνης, ὡς ἀνάμνησιν μέσα στὸ κρέας του, τῆς ἀσθενούς κίεσεως τῶν μικρῶν ἐκείνων δακτύλων τοῦ ἐφαίνετο ὅτι εἶχε διατηρήσει τὴν σφραγίδα τῆς χειραψίας τῆς ἐπάνω στὴν ἐπιδερμίδα του.

Ἐπερίμενε μὲ ἀγωνίαν, καθ' ὅλον τὸ ἄλλο χρονικὸν διάστημα τὸ μικρὸν ἐκεῖνο ταξεῖδι μὲ τὸ τράμ. Αἱ Κυριακαὶ τοῦ ἐφαίνοντο ἀπαίσια. Κι' αὐτὴ ὅμως τὸν ἀγαποῦσε διότις ἄλλο ὅτι ἐδῆθη ἕνα Σάββατον ἀνοιξιᾶτικο νὰ πάη νὰ φάνε μαζί τὸ μεσημέρι, τὴν ἐπαύριον εἰς Μαιζόν-Μαρφιτ.

Ἐκεῖνη τὸν ἐπερίμενε πρώτη στὸν σταθμόν. Ὁ νέος ἐξεπλάγη, ἀλλ' αὐτῇ τοῦ εἶπε — «Προτοῦ νὰ φυγῶμεν ἔχω νὰ σὰς μιλήσω. Ἔχομεν εἰκοσι' λεπτὰ τῆς ὥρας εἶναι περισσώτερον ἐφ' ὅσον χρειάζεται.»

Ἐτρεψε στηριζομένη στὸν βραχίονά του μὲ χαμωμένα μάτια καὶ τὰ ὄχρα τὰ μάγουλα. Καὶ ἐξηκολούθησε — «Δὲν πρέπει νὰ μ' ἐκλάβετε ὅπως δὲν εἶμαι· εἶμαι τιμὰ κόρη καὶ δὲν θὰ πάω ἐκεῖ-πέρα μαζί σας, ἐκτός ἐὰν μοῦ ὑποσχεθῆτε, ἐὰν μοῦ ὀρκισθῆτε ὅτι τίποτε... τίποτε δὲν θὰ κάνετε... ποῦ νὰ εἶναι... ποῦ νὰ μὴν εἶναι... σωστὸ καὶ τίμιον...»

Ἐἶχε γίνει ἀφρονὴς περὶ κόκκινη ἀπὸ παπαρούναν!

εσιώπων. Εκείνος δὲν ἤξευρε τί ν' ἀπαντήσῃ εὐτυχίας καὶ καταλυπνέμενος ταύτην ἰδέσθαι. Κατὰ βάθος ἐπροτιμοῦσεν ἴσως νὰ εἶναι ἔτσι καὶ ὅμως... ὅμως εἶχεν ἀφεθῆναι νὰ λικνίζεσθαι, τὴν νύκτα ἐκείνην μὲ ὄνειρα ποῦ τοῦ εἶχαν θάλας φωτιά στὰς φλέβας. Θά τὴν ἀγαποῦσεν ὀλιγώτερον θεαίως, ἐὰν τὴν ἤξευρεν ὡς ἐλαφρᾶς διαγωγῆς· ἀλλὰ τότε θὰ ἦτο τόσοσιν ἡλεκτικὸν αὐτὸ τόσοσιν ἡδονικόν! Καὶ ὅλοι οἱ ἐγωϊστικοὶ ὑπολογισμοὶ τῶν ἀνδρῶν εἰς τὸν ἔρωτα τοῦ ἐβασάνιζαν τὸ πνεῦμα.

Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἔλεγε τίποτα ἐκείνη, ἐξανάγκισσε νὰ ὀμιλῇ μὲ φωνὴν συγκινημένην, μὲ δάκρυα στὰ βλέφαρά της.

— Ἐὰν δὲν μοῦ ὑπόσχεσθε νὰ μὲ θεαοθήτε τελείως γυρίζω πάλι στὸ σπίτι μου. Τῆς ἔσφιξε μὲ τρυφερότητα τὸ χέρι καὶ ἀπήντησε.

— Σὰς τὸ ὑπόσχομαι θὰ κάμω μόνον καὶ μόνον ὅτι θέλετε. Ἐφάνη ἀνακουφισμένη καὶ ἠρώτησε μειδιῶσα.

«— Εἶνε πολὺ εὐλικρινὲς αὐτό; Τὴν ἐκύτταξε στὸ βάθος τῶν ματιῶν της. — Σὰς τὸ ὀρκίζομαι! — Πᾶμε τότε νὰ πάρωμε τὰ εἰσιτήρια, εἶπεν ἡ κόρη. Δὲν ἠδυνήθησαν καθόλου νὰ ὀμιλήσῃ καθ' ὁδόν, διότι τὸ θαγόνι ἦτο πλήρες. Ὅταν ἔβησαν εἰς τὸ Μαιζόν-Ταφίτ διηρθύθησαν πρὸς τὸν Σηκοῦναν. Ὁ γλιάρος ἀέρας ἐμαλάκωε τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν. Ὁ ἥλιος πίπτων μὲ ἀφθονίαν εἰς τὸν ποταμὸν στὰ φύλλα καὶ στὴν γλόφην, ἐρριπτε γλιάρους ἀκτίνας εὐθυμίας στὰ στόματα καὶ εἰς τὰ πνεύματα. Ἐπήγαιναν χέρι μὲ χέρι κατὰ μῆκος τῆς ὄχθης, κυττάζοντες τὰ ψαράκια ποῦ ἐγλυστροῦσαν, σὲ μικρὰ κοπάδια ἀνάμεσα σὲ δύο νερά. Ἐπήγαινον πλημμυρισμένοι ἀπὸ εὐτυχία, σὰν σηκωμένοι ἐπάνω ἀπὸ τὴν γῆν μέσα σὲ μίαν ἐκστατικὴν μακαριότητα. Τέλος, εἶπεν ἐκείνη: — Τί τρελλὴ ποῦ θὰ μὲ εὐρίσκατε βέβαια! Εκείνος ἠρώτησε γιατί αὐτό; Κι' αὐτὴ ὑπέλαβε: — Δὲν εἶνε τρελλὰ τὸ νὰ ἔλθω ἔτσι μόνη μαζὶ σας; — Ὁχι δά! εἶνε πολὺ φυσικόν. — Ὁχι!

Ὁχι δὲν εἶναι φυσικόν γιὰ μένα γιατί δὲν θέλω νὰ ἐκπέσω νὰ εἶμαι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἐκίπτει μιά κόρη μ' ὅλα ταῦτα. Ἀλλ' ἐὰν ἤξεύρατε! εἶνε τόσοσιν ἀνιστόν, κάθε μέρα τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια, ὅλες τῆς ἡμέρας τοῦ μηνὸς καὶ ὅλους τοὺς μῆνας τοῦ χρόνου. Εἶμαι κατὰ μὲν μὲ τὴν μαμά. Καὶ καθὼς ἐδοκίμασε πολλές θλίψεις δὲν εἶναι διόλου εὐθυμῆ. Ἐγὼ, κἀνω ὅπως μπορῶ. Προσπαθῶ νὰ γελῶ, ἀλλὰ δὲν τὸ ἐπιτυγχάνω πάντοτε. Ὅπως καὶ ἂν ἔχη ὅμως τὸ πρᾶγμα, εἶναι κακὸ ποῦ ἔλθα. Δὲν θὰ θυμώσατε μαζὶ μου ὅμως γι' αὐτό, τοῦλάχιστον. Εἰς ἀπάντησιν, τὴν ἐφίλησε μὲ ζωηρότητα στ' αὐτὴ. Ἀλλ' ἐκείνη τὸν ἀπεμάκρυνε, μὲ κίνησιν ἀπότομον, καὶ δυσσεσθηθεῖσα κίβησε.

— Ὁ! κύριε Φραγκίσκε! Ὑστερὰ ἀπὸ τὸν ὄρκον σας! Καὶ ἐπανήλθεν στὸ Μαιζόν-Ταφίτ. Ἐγευμάτισαν στὴν «Μικρὰν-Χάβρην», χαμηλὸ σπήτι, σκεπασμένον ἀπὸ τέσσαρες ὑπερήφιλες λεύκες, στὸν παραπέταμον. Ὁ καθαρὸς ἀέρας, ἡ ἔσση, τὸ ἄσπρο κρασί καὶ ἡ ταραχὴ, τὴν ὁποῖαν ἠσθάνοντο ποῦ ἦσαν ὁ ἕνας κοντὰ στὸν ἄλλον τοὺς ἔκανε κόκκινους, στεροχωρημένους καὶ σιωπηλοὺς.

Ἀλλὰ μετὰ τὸν καρὲ μίαν ἀπότομος γὰρὰ τοὺς κατέλαβε καὶ διασείσαντες τὸν Σηκοῦναν ἔφυγον πάλιν κατὰ μῆκος τῆς ὄχθης πρὸς τὸ χωριὸν Φρεκάν. Αἰφνης ὁ νέος τὴν ἐρώτησε: — Πῶς ὀνομάζεσθε; Λοῖζα. Εκείνος ἐπανέλαβεν: Λοῖζα καὶ δὲν εἶπε πλέον τίποτα. Τὸ ποτάμι διαγράφον μακρὰν καμπύλην, ἐπήγαινε νὰ βροῖξῃ πέρα πέρα μίαν σειράν λευκῶν σπιτιῶν

ποῦ ἐκατοπτρίζοντο μέσα στὸ νερό, μὲ τὴν σκεπὴν τῶν κάτω. Ἡ κόρη ἐμάζεψε μαργαρίτες, ἔκανεν ἕνα γουρὸν ἀγροτικὸ δέμα, καὶ ἐκείνος ἐτραγουδοῦσε δυνατὰ βαδίζων μὲ καποῖαν ἀστάθειαν σὰν τὸ μικρὸ παιδί ποῦ ἀρχίζει νὰ πρωτοπεριπατᾷ.

Ἀριστερὰ τῶν, ἕνας λορίσκος ἀμπελόφυτος ἀκολουθοῦσε τὸν ποταμὸν. Ἀλλ' ὁ Φραγκίσκος ἐξάφην ἐστάθη καὶ μένων ἀκίνητος ἀπὸ ἐκπλήξην: — Ὁ κυττάξετε, εἶπεν. Τ' ἀμπέλι εἶχαν τελειώσει, καὶ ὅλη τὴν ἡμέραν κλιτῶς ἦτο σκεπασμένη ἀπὸ φύλλα ἀνθισμένα. Ἦτον ὅστος ἀπὸ ἀγρολοῦλουδα ἕνα εἶδος μεγάλου τάπητος ἐξαπλωμένου κατὰ γῆς ποῦ ἐφθάνεν ἕως τὸ χωριόν, ἐκεῖ κάτω, εἰς δύο ἢ τριῶν χιλιομέτρων ἀπόστασιν. Αὐτὴ εἶμειν ἐπίσης ἀφώνη, συγκινημένη. Καὶ ἐψιθύρισε: — Ὁ! τί ὠραία ποῦ εἶναι! Καὶ διασεκλίσαντες ἕνα ἀγρὸν ἐπήγαν, τρέχοντες, πρὸς τὸν παράδοξον ἐκείνον λόφον, ποῦ χορηγεῖ κατ' ἔτος ὅλα τὰ λιλά ποῦ σέρνονται, μέσα στὸ Παρίσι στὰ καρτσάκια τῶν πλανοδίων ἐμπόρων. Ἐνα στενὸ μονοπάτι ἐγίνετο κάτω ἀπὸ τὰ θενδράκια. Τὸ ἐπήγαν κι' ὅταν συνήντησαν ἕνα μικρὸν ὄστος, ἐκάθησαν. Λεγεῶνες ἀπὸ μύγας ἐζουζουρίζαν ἀπ' ἐπάνω τους, ἐρριπτον δὲ εἰς τὸν ἀέρα ἕνα ρογῆλιασμα γλυκὸ καὶ συνεχές. Κι' ὁ ἥλιος, ὁ μέγας ἥλιος, ἡμέρας χωρὶς ἀεράκι ἐπιπτεν ἐπάνω στὸ μακρὸν καὶ χαρωπὸν λοσάκι ἔκανε νὰ βγαίνη ἀπὸ τὸ ὄστος ἐκείνο τῶν ἀνθοδεσμῶν ἐν ἄρωμα δυνατὸν, μίαν ἀπειρον πνοὴν ἀπὸ ἀρώματα τῶν ἰδρώτων αὐτῶν τῶν λουλουδιῶν. Μία καμπάνη ἐκκλησίας ἐκτυποῦσε μακρὰ! Καὶ σιγὰ-σιγὰ ἀγκάλιασθησαν, εἶπειτα ἀλλήλοσφιγθησαν, ἐξαπλωμένοι τὸ γορτάρι χωρὶς συνείδησιν δι' ἄλλο ἀπὸ τὸ φιλίτων. Ἡ Λοῖζα εἶχε κλείσει τὰ μάτια καὶ τὸν ἐκρατοῦσε μ' ὄλην τὴν ἀντάλην της, σφιγγουσά τον μὲ παρραφορὰν χωρὶς καμμιὰν σκέψην, μὲ λογικὰ χαμῆνα, ἀποναρχωμένη ἀπὸ τὰ πόδια ὡς τὸ κεφάλι, μέσα σὲ μίαν περιπαθὴ ἀναμονήν. Καὶ παρεδόθη ὀλοκλήρην χωρὶς νὰ ξέρῃ τὴ ἔκανε, χωρὶς κἄν νὰ ἐνοηθῇ: τοῦ εἶχε παραδοθῆ... Συνήλθε ξετρελλασμένη, ὅπως ἀπὸ μέγα δυστύχημα καὶ ἄρχισε νὰ κλαίῃ γογγίζουσα ἀπὸ πόνον, μὲ τὸ πρόσωπο κρυμμένον μέσα τὰ χέρια της. Εκείνος ἐδοκίμαζε νὰ τὴν παρηγορήσῃ. Ἀλλ' αὐτὴ ἤθελε νὰ ξαναφυγῇ, νὰ ξαναγυρίσῃ νὰ πάη στὸ Παρίσι ἀμείως. Ἐπνελάμβανε ἀδιακόπως βαδίζουσα μὲ μεγάλα βήματα. — Θεέ μου! Θεέ μου! Κ' ἐκείνος ἔλεγε:

— Λοῖζα, Λοῖζα! ἄς μείνωμε σὲ παρακαλῶ! Αὐτὴ εἶχε τὰ μάγουλά της κόκκινα καὶ κοῖλα τὰ μάτια της. Εὐθύς ὡς ἔβησαν στὸν Σταθμὸν Παρισίων τὸν ἀφῆκε χωρὶς κἄν νὰ τὸν ἀποχαιρετήσῃ. Ὅταν τὴν συνήντησεν τὴν ἐπομένην μέρα στὸ τράμ, τοῦ ἐφάνηκε ἀδυνατισμένη. Τοῦ εἶπε:

— Πρέπει νὰ σὰς μιλήσω θὰ καθεθῶμε στὴν λεωφόρον. Ἀμα εὐρέθησα μόνον στὸ πεζοδρόμιον: — Πρέπει νὰ χωρισθῶμε διὰ πνυτός, τοῦ εἶπεν. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ σὰς ξαναῖδῶ ὕστερ' ἀπ' αὐτὴ ποῦ συνέβησαν. Ἐψέλλισε τότε ἐκείνος: Μὰ γιατί; — Γιατί; δὲν μπορῶ. Ὑπῆρξεν ἔνοχος. Δὲν θὰ γίνω πάλιν. Τότε τὴν ἰκέτευσε, τὴν ἐξώρκισε, βσανιζόμενος ἀπὸ πάθος, τρελλὸς ἀπ' τὴν ἀνάγκην νὰ τὴν ἔχη ὄλην ἰδικήν του εἰς τὴν ἀπόλυτον ἐγκατάλειψιν τῶν ἐρωτικῶν νυκτῶν.

Ἐκείνη ἐπανέλαβεν μ' ἐπιμονήν: — Ὁχι δὲν ἔμπορῶ! — Ὁχι δὲν θέλω! Ἀλλ' αὐτὸς ἐδυνάμωσε, ἐξεγείρετο περισσότερο. Ὑπεσχέθη νὰ τὴν νυμφεῖθῃ καὶ τοῦ ἀπήντησεν πάλιν ὄχι. Καὶ τὸν ἀφῆκεν Ἐπὶ

ὁκτὼ ἡμέρας δὲν τὴν εἶδε. Δὲν ἠδυνήθη νὰ τὴν συναντήσῃ καὶ ἐπειδὴ δὲν ἤξευρε τὴν διεύθυνσίν της, τὴν ἐνόμισεν χαμένην διὰ παντός.

Τὴν ἐνάτην τὸ βράδυ, ἐκτύπησε τὸ κουδούνι στὸ σπίτι του. Ἐπήγε ν' ἀνοίξῃ. Ἦτον αὐτὴ: Ἐρρίφθη στὰς ἀγκάλας του καὶ δὲν ἀντέστη πλέον. Ἐπὶ τρεῖς μῆνας ὑπῆρξεν ἐρωμένη του. Αὐτὸς δὲ ἄρχισε νὰ τὴν βαρύνεται ὅταν τοῦ κατέστησε γνωστὸν ὅτι ἦτο ἔγκυος. Τότε μίαν ἰδέαν εἶχε μόνον στὸ κεφάλι του: νὰ τὴν χωρίσῃ μὲ κάθε τρόπον.

Ἐπειδὴ ὅμως, δὲν τὸ κατώρθωσε, μὴ γνωρίζων πῶς

νὰ τὸ ἐπιχειρήσῃ, μὴ γνωρίζων τί νὰ εἴπῃ, τρελλὸς ἀπὸ ἀνησυχίαν μὲ τὸν φόβον τοῦ παιδιοῦ ἐκείνου ποῦ ἐμεγάλωνεν, ἔλαβε μίαν ἀπόφασιν ὑπερτάτην. Μετῴκησεν μίαν νύκτα, καὶ ἐξηρανίσθη. Τὸ πρᾶγμα ἦτο τόσοσιν σκληρόν, ὥστε ἐκείνη δὲν ἀνεξήτησεν αὐτὸν ποῦ τὴν ἐγκατέλειπεν ἔτσι. Ἐρρίφθη εἰς τὰ γόνατα τῆς μητέρας της ἐξομολογουμένη εἰς αὐτὴν τὴν δυστυχίαν της, καὶ ὕστερ' ἀπ' ὀλίγους μῆνας ἐγέννησεν ἕνα ἀρσενικὸν παιδί.

(Ἐπεται τὸ τέλος)

ΙΒΥΚΟΣ ΑΛΤΗΣ

ΠΑΡΑΔΟΣΟΙ ΠΛΗΘΕΙΩ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ ΤΩΝ ΠΟΙΝΩΝ

Ἐνθ' ὅμως παριστᾷ μεγίστην καὶ οἰσιώδη διαφορὰν ἡ ἄποψις τῆς ἐκδικήσεως πρὸς τὴν ἀποψιν τῆς ἀμνήτης, ἀφ' ἑτέρου παρουσιάζουσιν ἀμφότεραι οἰσιώδη καὶ προφανῆ πρὸς ἀλλήλας συγγένειαν καὶ συνάφειαν, ὡς θ' ἀποδείξω ἀμέσως.

Εἶναι μὲν ἀληθὲς καὶ προφανὲς ὅτι τὸ αἰσθημα τῆς ἰσότητος εἶναι ὁ λόγος καὶ ἡ πηγὴ τῆς ἐκδικήσεως, ἡ δύναμις ὅμως τοῦ αἰσθηματος τούτου εἶναι τόσοσιν μεζῶν ὅσον ἡ ἐπιλοδοῦσα ἀνισότης, ἢν τείνει νὰ ἄρῃ, προήλθεν ἐκ προθέσεως λόγῳ ὑπερβάλλοντος ἐγωϊσμοῦ καὶ ἀνευ ἀνάγκης, διότι τότε ὁ οἰκτος ὁ ἐν τῇ ψυχῇ ἡμῶν γεννώμενος πρὸς τὸν βλαβέντα, ἔνεκα τῆς βλάβης, δὲν ἐξουδετερῶται, ἀρα δὲν εὐρίσκει ἀντιστάθμισμα ἴσως ἢ ἡττονος συμπαθείας πρὸς τὸν βλάψαντα.

Ἀνθρωπὸς τις ὀλισθαίνει ἀκουσίως ἀπὸ τινος ὕψους πίπτει πρὸς τὸ ἔδαφος τῆς οδοῦ. Ἐφ' ὅσον καταπέρεται πρὸς τὰ κάτω, γεννᾷ ἐν ἡμῖν τὸν οἰκτον, διότι μέλλει νὰ συντριβῇ εἰς τὸ λιθόστρωτον. Ἀλλὰ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐπ' αὐτοῦ προσκρούσεως πίπτει ἐπὶ τινος ἄλλου ἀνθρώπου, εὐρισκομένου τυχαίως ἐπὶ τῆς οδοῦ, καὶ ὁ μὲν ὀλισθήσας σόζειται, φρονεῖται ὅμως ἢ τραυματίζεται ὁ διαβάτης. Ἐκ τούτου ἐπιλήθε βεβαίως ἀνισότης, ἀλλὰ τὸ ἐκατέρωθεν τυχαῖον τοῦ γεγονότος, ὁ πρὸς ἀμφοτέρους οἰκτος, τὸ ἀκούσιον τῆς πτώσεως, κοιλύει τὴν ἐν ἡμῖν γέννησιν αἰσθηματος ἐπιαναφορᾶς τῆς ἰσότητος εἰς βάρος τοῦ σωθέντος.

Ὅσαίς ὅμως βλάπτει τις ἄλλον ἀδικῶς ἐκ προθέσεως, εἴτε χάριν ἁπλῶς τῆς βλάβης εἴτε πρὸς ἰδίαν ὠφέλειαν, τὸ ἐν ἡμῖν παραγόμενον ἐκ τῆς ἀνισότητος συναίσθημα, τὸ ἀπαιτοῦν τὴν δι' ἀνταποδοσεως ἐξίσωσιν, εἶνε πολὺ σφοδρότερον, διότι οὐ μόνον δὲν εὐρίσκομεν παρὰ τῇ βλάβαντι λόγον τιτὰ ἐγείροντα ἐν ἡμῖν οἰκτον πρὸς αὐτόν, ἔστω καὶ ἐλάσσονα τοῦ πρὸς τὸν βλαβέντα οἰκτου, ἀλλ' εὐρισκομεν τοῦναντίον παρ' αὐτῷ χαρὰν καὶ ἠδονὴν ἐκ τῆς βλάβης, ἢν ἐσκόπει καὶ ἐπέτυχε. Ἐντεῦθεν ἡ ἀνισότης ἀπέβη πολλῶ μεζῶν, διότι δὲν προκείται μόνον περὶ στέρησεως ἐνὸς ἀγαθοῦ π. χ. ζωῆς, τιμῆς, ἐλευθερίας, ὑγείας, περιουσίας, ἀλλὰ πρόκειται καὶ περὶ πόνου μὲν ἀφ' ἑνὸς τοῦ ἀδικηθέντος ἢ τῆς οικογενείας αὐτοῦ, τῆς ὅλης τέλος κοινοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ χαρᾶς καὶ ἠδονῆς τοῦ ἀδικήσαντος ὅτι ἐπέτυχε τοῦ σκοποῦ του. Δὲν ἄρκει τότε ἁπλῶς ν' ἀποκαταστήσωμεν, τὴν ἐκ τῆς στέρησεως τοῦ ἀγαθοῦ ἰσότητα, ὡσαύτως τοιαύτη ἀποκατάστασις εἶναι δυνατὴ, π. χ. ἀφαιρούμεντες ἀπὸ τοῦ κλέπτου τὰ κλοπιμαία ἢ τὸ ἰσότιμον αὐτῶν καὶ τὴν ἀνάγκην νὰ πρᾶξωμέν κλαπέντα, ἀλλ' αἰσθανόμεθα καὶ τὴν ἀνάγκην νὰ πρᾶξωμέν τὴν περιπλέον κατὰ τοῦ κλέπτου, ὅπως τὴν πρὸς τὸ ἀδικημα ἠμεσότητα καὶ τὴν ἐκ τῆς πράξεως χαρὰν αὐτοῦ μετατρέ-

ψομεν εἰς ἀντίστοιχον πόνον, ὅτε καὶ μόνον θὰ αἰσθανθῶμεν ἐπιαναπαυομένην τὴν συνείδησιν ἡμῶν, διὰ τῆς ἀνταποδοσεως τοῦ παραχθέντος πόνου.

Ε.) Ἡ ποινὴ ὡς ἄμυνα

Αὐτὸ ἀκριβὲς τὸ περιπέλον, αὐτὸς ὁ δίκαιος πόνος τὸν ὁποῖον χάριν τῆς ἰσότητος πρέπει, κατὰ τὸ αἰσθημα ἡμῶν, νὰ αἰσθανθῇ ὁ ἀδικήσας ἵνα παύσῃ ἢ ἐκ τοῦ ἀδικήματος ἠδονὴ αὐτοῦ, ἢν ἐκ προθέσεως ἐπέζητησε, καὶ πρὸς ἀντιστάθμισιν τοῦ ἀδικου πόνου τοῦ ἀδικηθέντος, ὅπως ἀποκατασταθῇ καὶ κατὰ τοῦτο ἡ ἰσότης, αὐτὸς ὁ πόνος εἶναι ἡ ποινὴ, ἐξ αὐτοῦ λαβοῦσα καὶ τὸ ὄνομα. Πρέπει δὲ νὰ διατελῇ ἐν γνώσει ὁ ἀδικήσας ὅτι ἡ ποινὴ ἐπιβάλλεται αὐτῷ ἀκριβῶς διὰ τὴν ἀδικον πράξιν του, καὶ τότε μόνον ἵκανοποιεῖται τὸ ἐν ἡμῖν ἐξεγερθὲν αἰσθημα τῆς ἰσότητος, ἢτοι ἡ ἐκδικήσις. Οἷος δὴποτε ἄλλος πόνος ἐκ τυχαίου λόγου προσγενόμενος αὐτῷ δὲν ἄρκει πρὸς ἄρισιν τῆς ἀνισότητος, ἢν τὸ ἀδικημα ἐπήνεγκε.

Τὸ αἰσθημα ἄρα τῆς ἰσότητος, ἢτοι τῆς διὰ τῆς ποινῆς ἐκδικήσεως, ἄρα, ὡς εἶπον, γεννᾶται ἐκ τοῦ παρελθόντος, ἔχει μεγίστην συνάφειαν πρὸς τὴν κακὴν πρόθεσιν τοῦ ἀδικήσαντος. Καὶ ἐνταῦθα ἀκριβῶς κεῖται ὁ δεσμός αὐτοῦ πρὸς τὸ ἔτερον ὀρμέμφυτον τῆς αὐτοσυντηρησεως.

Διότι, ὅταν ἀνθρωπὸς τις ἐκ προθέσεως ἠδίκησεν, τούτεστιν ἐπέδωξεν ἀδικον ἠδονὴν διὰ τῆς βλάβης καὶ τοῦ πόνου ἄλλου ἀνθρώπου, ἀπέδειξε διὰ τούτου ὅτι ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ὑπάρχει τάσις τις, ὀρμὴ τις πρὸς τὸ ἀδικημα, ἰσχυρότερα τοῦ ἐμφύτου αἰσθηματος τῆς ἰσότητος, ὕπερ δὲν ἠδυνήθη νὰ τὴν ἀναχατίσῃ. Ἄρα ἐν αὐτῷ ὑπάρχει ἀνισοροπία μεταξὺ τῆς ὀρμῆς ἐκείνης (τοῦ πάθους), ἰσχυρότερας οἴσης, καὶ τοῦ αἰσθηματος τούτου, ἀσθενεστέρου καταδεχθέντος. Ἡ δὲ ἀνισοροπία αὕτη, εἴτε ἐκ τῆς φυσικῆς αὐτοῦ ἰδιοσυγκρασίας πηγάζει (ἐκ γενετῆς ἢ κληρονομικότητος, ἢ παθολογικῆς καταστάσεως), εἴτε ὀφείλεται εἰς κακὴν ἀνατροφὴν, κακὴν ἐκπαίδευσιν ἢ περιβάλλον ἠθικῶς νοσηρὸν, πάντως ὑπάρχει, καὶ ὑπάρχουσα ἀποτελεῖ κίνδυνον καὶ μελλούσης ὑπὸ τοῦ ἀδικησαντος διαπράξεως ὁμοίον ἢ ἄλλων ἀδικημάτων. Ὁ κίνδυνος δὲ οὗτος ἀπειλεῖ τὴν κοινωνικὴν ἰσότητα καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. Ἐντεῦθεν ἡ ὀργανωμένη κοινωνικὴ ὀμᾶς, ἢτοι ἡ Πολιτεία, ἐκ τοῦ αἰσθηματος, οὐχὶ πλέον τῆς ἐκδικήσεως, ἀλλὰ τῆς αὐτοσυντηρησεως, ἢτοι ἄμυνομένη κατὰ τοῦ κινδύνου τούτου, δικαιούται καὶ πρέπει νὰ προνοήσῃ ἀπὸ τούτου, ὅπως προλάβῃ διὰ καταλλήλων μέτρων τὴν ἐν

τῷ μέλλοντι πραγμάτων τῆς τοιαύτης κατ' αὐτῆς ἀπειλῆς.

Τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς ἀμύνης, τῆς κοινωνικῆς ὁμάδος; (καὶ εἰς τοῦτο δεόν νὰ προσέξωμεν πολὺ), δὲν ἐλέγχεται ἀδικον ἐκ τοῦ λόγου ὅτι ἡ ἐγκληματικὴ ἰδιοσυγκρασία τοῦ ἀδικήσαντος ἢ ἡ κακὴ αὐτοῦ ἀνατροφή ἢ τὸ νοσηρὸν περιβάλλον, ἐνθα οὗτος ἐξῆσε, δὲν ὀφείλεται εἰς τὴν ἐλευθέραν αὐτοῦ βουλήσιν, ἀλλ' εἶναι ἀποτελέσματα αἰτίων ἀνεξαρτήτων τῆς βουλήσεως αὐτοῦ. Ὅθεν δῆποτε καὶ ἂν προέχρηται ἡ τοιαύτη τοῦ ἐγκληματίου διάπλασις, ὃ ἐξ αὐτῆς κίνδυνος δὲν παύει ὑπάρχειν, ἄρα ἡ κατ' αὐτοῦ ἄμυνα εἶναι ἀπολύτως δικαία. Εἶναι κακόν, ἀλλὰ κακὸν ἀναπόδραστον.

Ἡ ἔχιθνα, ἡ τίγρις, ἡ θάινα, ὁ λύκος, καὶ ἐν γένει τὰ ἐπιβλαβῆ διὰ τὸν ἀνθρώπιν θηρία δὲν πταίουσι ποσῶς ὅτι εἶναι τοιαῦτα, διότι ταῦτα δὲν ἐπλάσαν ἑαυτὰ ἐξ ἐλευθέρως βουλήσεως ὀλέθρια. Ἐγενήθησαν τοιαῦτα καὶ τελείως ἀδυνατοῦσι νὰ καταστῶσιν ἑαυτὰ ἀβλαβῆ. Τίς ὅμως ἐσκέφθη ποτέ ὅτι ἀδικον εἶναι νὰ φονεύῃ ἢ νὰ περιορίξῃ ὁ ἀνθρώπος τὰ θηρία ταῦτα ὅπως προφυλάξῃ ἑαυτὸν κατὰ τῆς ἐνδεχομένης ἐξ αὐτῶν βλάβης, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι δὲν πταίουσι ταῦτα τοιαῦτα ὄντα. Ἡ ἄμυνα δὲν εἶναι ἐκδίκησις, δὲν εἶναι πράξις ἀποκαταστατικῆς προσβληθέντος δικαίου. Ἡ ἄμυνα εἶναι ἀνάγκη φυσικῆ, ὑπαγορευομένη ὑπὸ τοῦ ἐμφύτου παντὶ ζῷῳ ἐνοστικῶς πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ἰδίας αὐτοῦ ζωῆς, ἀκεραιότητος καὶ ἐλευθερίας. Ὁ ἄνθρωπος φονεύει τὴν ἔχιθνα, οὐχὶ διότι ἐβλάψεν ἤδη αὐτὴν τοῦτον ἢ ἄλλον τινά, διότι πιθανὸν καὶ νὰ μὴ ἐβλάψεν ἀκόμη αὐτὴν κανένα τὴν φονεύει διότι, φύσει οὕσα αὐτὴ ἰοβόλος, ἐνδέχεται νὰ βλάβῃ.

Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἀνθρώπος φρενοβλαβῆς καὶ μαινώδης περιορίζεται ἐν φρενοκομίῳ καὶ στερεῖται τῆς ἐλευθερίας του, οὐχὶ πρὸς ἐκδίκησιν λόγῳ ποινῆς ὅτι ἐν τῇ ἀκουσίᾳ μανίᾳ του ἐβλάψεν τινά, διότι πιθανὸν καὶ νὰ μὴ ἐβλάψεν ἀκόμη, ἀλλὰ διότι τοιοῦτος ὢν, ἐνδέχεται νὰ βλάβῃ ἐν τῷ μέλλοντι καὶ διὰ τοῦτο ἡ κοινωνικὴ ὁμάς, ἀμυνομένη κατὰ τοῦ ἀπειλούμενου κατὰ τῶν μελῶν αὐτῆς κινδύνου, συλλαμβάνει καὶ ἐγκλείει αὐτὸν ἐν φρενοκομίῳ καὶ οὕτως ἀφαιρεῖ αὐτὸν τὴν ἐλευθερίαν τοῦ νὰ βλάβῃ. Τίς δὲ ἠδύνατο ἐλλόγως νὰ κατακρίνῃ τὴν Πολιτείαν διὰ τοῦτο ὡς ἀδικῶς στερήσασιν τὸν μαινόμενον τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι οὗτος παρὰ τὴν θέλησιν αὐτοῦ καὶ ἄνευ δολίας προθέσεως περιῆλθεν εἰς τὴν τοιαύτην νοσηρὰν κατάστασιν; Ἐνταῦθα ἡ Πολιτεία δὲν τιμωρεῖ διὰ τὸ παρελθόν' ἀμύνεται διὰ τὸ μέλλον. Διαπράττει κακὸν κατ' ἀνάγκην πρὸς ἀποτροπὴν μείζονος κακοῦ. Ἄλλο εἶναι τὸ ζήτημα τῆς ἐν τῷ φρενοκομίῳ νοσηλείας τοῦ φρενοβλαβοῦς ζήτημα περὶ οὗ θ' ἀσχοληθῶμεν κατωτέρω ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἔργον τῆς ἀμύνης.

Ἐλθωμεν ἤδη εἰς τὸν ἐχέφρονα ἐγκληματίαν.

Βεβαίως οὗτος δὲν ἐδημιούργησεν αὐτὸς ἑαυτὸν τοιοῦτον. Αἷτια κείμενα ἐκτὸς τῆς βουλήσεως αὐτοῦ παρήγαγον ἢ διεμόρφωσαν αὐτὸν τοιοῦτον, ὥστε νὰ καταστῇ ἐπικίνδυνος, ὡς φύσει ἢ περιστάσει στερούμενος ἠθικῆς δυνάμεως πρὸς καταπολέμησιν τῶν ἐν αὐτῷ παθῶν. Ἐπεὶ ἄρα γε ἐκ τούτου ὅτι ἡ Πολιτεία δὲν πρέπει ν' ἀμυνθῇ κατὰ τοῦ ἐξ αὐτοῦ ἀπειλούμενου δι' αὐτὴν ἐν τῷ μέλλοντι κινδύνου; Μήπως ἐκλείπει ἢ μειοῦται ὁ κίνδυνος αὐτῆς διότι ὁ λόγος ἐξ οὗ ὁ κίνδυνος οὗτος προήλθε, δὲν κείται ἐν τῇ βουλήσει τοῦ ἐγκληματίου; Μήπως ὁ φρενοβλαβῆς καὶ μαινόμενος, κατ' οὐδ' ἀμύνεται ἐπίσης δικαίως ἢ κοινωνία ἐγκλείουσα αὐτὸν εἰς φρενοκομίον ἵνα μὴ ἐν τῇ μανίᾳ του βλάβῃ ἄλλους, μήπως κατέστη τοιοῦτος ἐξ οικείας βουλήσεως; Εἴτε φύσει, εἴτε ἐκ περιστάσεων ἀβουλήτων ἢ ἠθικῆς ὑπόστασις τοῦ ἐγ-

κληματίου παρήχθη ἅπασ ἡ κατέστη νοσηρὰ, ἐν εἶναι τὸ βέβαιον, ὅτι εἶναι ἤδη νοσηρὰ ὡς ἡ τοῦ φρενοβλαβοῦς ἄρα εἶναι ἐπικίνδυνος διὰ τοὺς ἄλλους. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης ἡ κατ' αὐτοῦ ἄμυνα ἀπολύτως ἐνδείκνυται. Ἐπιπλέον ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἐνοστικῶν τῆς αὐτοσυνηρησίας ὡς ἀνάγκη φυσικῆ καὶ ἀναπόδραστος, ἄρα λογικῆ καὶ δικαία.

Ἀνακεφαλαιῶντες τὰ ρηθέντα, συναγομεν ὅτι τὸ ἀδίκημα ἔχει δύο ἀποτελέσματα α) τὴν ἀνισότητά ἐξ ἧς γεννᾶται τὸ ἐν ἡμῖν αἰσθημα τῆς ἐπαναφορᾶς τῆς ἰσότητος, ὅπερ ὀνομάζομεν αἰσθημα τῆς ἐκδικήσεως, ἧτοι πόθον πρὸς ἐπαναφορὰν τῆς ἰσότητος, οὐ μόνον ἐν τῷ ἀντικειμένῳ τοῦ ἀδικήματος, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἀντιθέσει τῶν αἰσθημάτων, ἅτινα τοῦτο παρήγαγεν, ἧτοι ἡδονῆς μὲν παρὰ τῷ ἀδικήσαντι, ὀδύνης δὲ παρὰ τῷ ἀδικηθέντι καὶ τῇ κοινωνίᾳ; β) τὸν δι' αὐτοῦ ἐκδηλωθέντα πιθανὸν κίνδυνον ἀπαρξέσεως τῶν ἀδικημάτων ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ προσώπου, κίνδυνον, ἐξ οὗ γεννᾶται ἐν ἡμῖν δευτέρον συναίσθημα, τὸ τῆς αὐτοσυνηρησίας, ὑπαγορευθὲν δευτέραν ἀνάγκην, τὴν ἀνάγκην τῆς ἀμύνης.

Ἀμφότερα ταῦτα, τὰ ἔργα, τὸ τῆς ἐκδίκησης καὶ τὸ τῆς ἀμύνης, ἀποτελοῦντα ἀνάγκας προδήλους, ἀνέλαβε νὰ ἐκτελέσῃ δημοσία ἢ Πολιτεία μόνη ἐξ ὀνόματος καὶ πρὸς τὸ συμφέρον πάντων τῶν μελῶν αὐτῆς χάριν τῆς ἐνότητος καὶ τῆς ἐν ἀπαθείᾳ καὶ ἀμεροληψίᾳ ἀκριβείας, αὐτὴ ὡς κεκτημένη καὶ τὴν ἐπαρκῆ ἰσχὺν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν. Καὶ ἡ Πολιτεία πληροῦσα ἀμφότερα ταῦτα τὰ ἔργα μετ' ἐνδελεχῆ κατὰ τρόπον ὀρισμένου ἐξακριβῶσιν τῶν γεγονότων καὶ τῶν περιστάσεων τοῦ ἀδικήματος λέγομεν ὅτι τιμωρεῖ, ὅτι ἐπιβάλλει τῷ ἀδικήσαντι ποινὴν.

Ἐκ τούτου καθίσταται φανερόν, ὅτι ἡ ποινὴ πρέπει νὰ ἴηαι κατ' εἶδος καὶ κατὰ μέτρον τοιαύτη, ὥστε νὰ πληροῖ ἐπαρκῶς καὶ ἄνευ ὑπερβολῆς ἢ ἐλλείψεως ἀμφοτέρους τοὺς σκοποὺς αὐτῆς, τὸν τῆς ἰσότητος διὰ τὸ παρελθόν καὶ τὸν τῆς ἀμύνης διὰ τὸ μέλλον.

ΣΤ') Μέτρον καὶ σκοπιμότης τῆς ποινῆς.

Ἄλλ' ἡ ἀλήθεια αὕτη δεόν νὰ ἐξετασθῇ καὶ ἀναλυθῇ μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ ἀκριβείας ὅπως μὴ ἐκτραπῇ τοῦ ὀρθοῦ καὶ τοῦ ἀναγκαίου. Εἶπον ὅτι τὴν ἐκδίκησιν ἐπιβάλλει τὸ αἰσθημα τῆς ἰσότητος παραγόμενον ἐκ τῆς κακῆς προθέσεως τοῦ ἀδικήσαντος καὶ δὲν ἀφορᾷ εἰς μόνην τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ἀντικειμένου τοῦ ἀδικήματος, ὅσακις τοιαύτη εἶναι δυνατὴ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐπαγωγὴν πόνου τινὸς ἐν τῷ ἀδικήσαντι πρὸς ἀντιστάθμισιν τοῦ ἐν τῷ ἀδικηθέντι παραχθέντος πόνου ἢ πρὸς ἀντιστάθμισιν τῆς παρὰ τῷ ἀδικήσαντι ἀδίκου ἡδονῆς.

Ἐὰν ὁ ἀδικήσας ἦτο παράφρων ὃ δὲ καρπὸς τοῦ ἀδικήματος π. χ. τῆς κλοπῆς σώζεται παρ' αὐτῷ, ἀρκεῖ πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἰσότητος ἢ ἀφαίρεσις αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ παράφρονος καὶ ἡ ἀπόδοσις αὐτοῦ εἰς τὸν κλαπέντα. Αἰσθημα ἐκδικήσεως τότε δὲν γεννᾶται ἐν ἡμῖν, διότι ἐν τῷ παράφρονι δὲν εὐρίσκομεν δολίαν πρόθεσιν, ἄρα οὐδὲ χαρὰν ἐκ τῆς πράξεως. Αὕτη ἰσοῦται πρὸς τὴν πράξιν ἀλόγου ζῷου ἀσυναίσθητος βλάπτοντός τινά. Ἐὰν τιμωρῶμεν ἐνίοτε τὸ ζῷον διὰ τοῦτο, τὸ τιμωρῶμεν οὐχὶ πρὸς ἐκδίκησιν, ὅπερ θὰ ἦτο ὀλως παράλογον αἰσθημα ὀργῆς τυφλῆς, ἀλλὰ τὸ πολὺ ὅπως διὰ τοῦ πόνου προλάβωμεν νέαν αὐτοῦ ἐν τῷ μέλλοντι ὁμοίαν πράξιν, ἄρα ἐν μόνῃ τῇ σφαίρᾳ τῆς ἀμύνης πλέον.

(Ἐπεταί συνέχεια)

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΦΡΑΓΚΙΑΣ

Ἡ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΕΝ ΕΠΤΑΝΗΣΩ

ΕΠΙ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Τῷ 1858 ἀφίκοντο τέλος εἰς Κερκυραν αἱ Δυτικαὶ Καλόγραιαι τοῦ Τάγματος Soeuis de Charité ἢ Soeurs du Sacré Coeur de Jésus καὶ ἴδρυσαν παρθεναγωγεῖον, τὸ ὁποῖον εὗρεν ἀπὸ τὴν κοινωνίαν ὑποστήριξιν, διὸ καὶ ἀκόμη λειτουργεῖ. Ὅμως ὁ τότε Μητροπολίτης Κερκύρας Ἀθανάσιος, ἀνηρφολογενέστατος, εὐθύς ἀπ' ἀρχῆς δὲν ἦτο τῆς ἰδέας τῆς ἰδρύσεως Ἱησοῦτικῆς σχολῆς ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, διὸ τῷ 1860 ἔγραψε τὰ ἐξῆς πρὸς τὴν Ἰόνιον Βουλὴν, ἡ ὁποία ὅμως οὐδέποτε ἠθέλησε νὰ ἐπιληφθῇ τοῦ θερησκευτικοῦ τούτου θέματος. Ἐπὶ τινος ἤδη χρόνου, ἔγραψεν ὁ Μητροπολίτης Κερκύρας, ἀπὸ τινος ἤδη χρόνου ἦλθον εἰς τὴν Νῆσον ταύτην γυναικῆς τινες κληρικαὶ τῆς δυτικῆς ἐκκλησίας, Ἀδελφαὶ τοῦ Ἑλέους καλοῦμαι, ἰδρύσασαι ἅμα τῇ ἑαυτῶν ἀφίξει σχολεῖον κορασίων. Τοῦτο δὲ τὸ σχολεῖον εἰς ὃ φοιτοῦσιν οὐ μόνον αἱ τῶν ἐνταῦθα διατελούντων Λατίνων θυγατέρες, ἀλλὰ δυστυχῶς καὶ τινες τῶν ὀρθοδόξων, εἴτε ἐξ ἀγροίας, εἴτε ἐξ ἀσυγγνώστου ἀδιαφορίας τῶν γονέων πρὸς τὴν θερησκευτικὴν ἀνατροφήν τῶν ἑαυτῶν θυγατέρων, τοῦτο, λέγω τὸ σχολεῖον, συντηρεῖται καὶ διευθύνεται ὑπὸ τῶν αὐτῶν Ἀδελφῶν τοῦ Ἑλέους, ἴψ' ὄν καὶ διδάσκονται τὰ εἰς αὐτὸ ἐξωθεν φοιτῶντα ἢ καὶ ἐνδιδαιτώμενα κοράσια. Ἐπειδὴ δὲ τούτων τῶν ἀδελφῶν τοῦ Ἑλέους τῶν παρὰ τῆς Ῥωμαϊκῆς Προπαγάνδας ἀπανταχοῦ τῆς Ἀνατολῆς ἀποστελλομένων, σκοπιμώτατον τέλος ἐστίν, ὡς περιιέδεται, παρενεργεῖν ἐκ προσαγωγῆς ἅμα τῇ διδασκαλίᾳ τὰς ἀρχὰς τῆς δυτικῆς θρησκείας εἰς τὰς ἀπαλὰς καρδίας τῶν ὀρθοδόξων κορασίων, ἀπέκειται Ὑμῖν συνδιασκεψασθαι περὶ τούτου καὶ νομοθετῆσαι μέτρον τι σιωπῶν καὶ κατάλληλον πρὸς ἀποτροπὴν ταύτης τῆς ἐπιτελουμένης ἡμῖν θερησκευτικῆς λύμης. Τὸ παρθεναγωγεῖον τῶν Ἀδελφῶν τοῦ Ἑλέους περιετρεχε καὶ εἶδος Ὁρφανοτροφείου προσλαμβάνοντος μικρὰς νεανίδας στερηθείσας τῶν γονέων.

Προσάθειαι ἐγένοντο τότε νὰ ἰδρυθῇ καὶ ἐν Ζακύνθῳ τοιοῦτον τῆς Προπαγάνδας παρθεναγωγεῖον, ἂλλ' ὁ Δημήτριος Καλλίνικος, τῷ 1861, ἐδημοσίευσεν φυλλάδιον φέρων τίτλον: *Σκέψεις περὶ τῆς ἐν Ζακύνθῳ φημιζομένης συστάσεως παρθεναγωγείου ὑπὸ τῶν καλογραιῶν τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐκκλησίας τῶν Ἀδελφῶν τοῦ Ἑλέους*, τὸ ὁποῖον ἐμπόδισε τὴν πραγματοποίησιν.

Ἡ γυναικεία ἐκπαίδευσις περισσώτερον ἐν Κερκύρᾳ ἀνεπτύχθη ἐπὶ Ἀγγλικῆς Προστασίας. Ἡ πόλις τῆς Κερκύρας εἶχε τὰς περισσώτερας ἐγγραμμάτους γυναίκας τῆς Ἑλλάδος. Τοῦτο μαρτυρεῖ ἡ στατιστικὴ τοῦ 1874, καθ' ἣν ὁ ἄριθμος Ἀθηναίων εἶχε 22.847 γυναίκας, ἐξ ὧν 5, 331 ἦσαν ἐγγράμμαται, ἐνθ' ὁ ἄριθμος Κερκυραίων εἶχε 11,710 γυναίκας, ἐξ ὧν 4.981 ἦσαν ἐγγράμμαται.

Ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ γυναικῶς, ὡς εἴπομεν, πρὸς ἐπίμετρον, καὶ τί ἄλλο, πού, πρὸς ἀνακούφισιν τῶν γυναικῶν, ἀσκέπτοντο τότε καθῶς καὶ τὰς ἐνεργείας τῶν εὐπόρων γυναικῶν πρὸς τοὺς πτωχοὺς.

Τῷ 1823 πρὸς ἀνακούφισιν τῶν δυστυχῶν ἰδρύθη ἐν Κερκύρᾳ ἑταιρεία ἧτις τῷ 1832 ἔλαβε τὸ ὄνομα Ἑταιρεία τῶν κυριῶν Società à delle Dame ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς συζῆτου τοῦ Ἀριστοῦ καὶ ἄλλων ἐξεχουσῶν Ἑπτανησίων κυριῶν.—Τὸ κομιτᾶτον ἐξελέγετο ἐτησίως ἐκ διακεκριμένων δεσποινῶν καὶ δεσποινίδων Ἑπτανησίων καὶ Ἀγγλίδων, ἀπληρτίζετο ἀπὸ ἐννέα μέλη, τὰ ὁποῖα καὶ συνεδρίαζον τὴν πρώτην τετάρτην ἐκάστου μηνός.

Αἱ συνδρομαὶ τῶν Ἑπτανησίων καὶ Ἀγγλων ἦσαν οἱ πόροι τῆς Ἑταιρείας, τῆς ὁποίας ὁ σκοπὸς ἦτο ἡ ἐνθάρρυνσις εἰς τὴν γυναικείαν ἐργασίαν καὶ συνδρομὴν εἰς τοὺς πτωχοὺς, πρὸς τοὺς ὁποίους παρεχόμην φορέματα, κουβέρτας καὶ ἐν ἀνάγκῃ χεῖματα, ἐδημοσιεύετο καὶ ἡ λογοδοσία ὑπὸ τὴν ἐπιγραφομένην: *Rapporto Della Società della Dame radunatesi in Corià, per dar opera à vari lavori Demmanili desfinati a Sollievo dell' indigenza.*

Μεταξὺ τῶν κληροδοτημάτων τῶν Ἑπτανησίων εἶναι πολλὰ πρὸς προικοδοτήσιν πτωχῶν κορασίων καὶ οὕτως ἐτησίως λαμβάνουν τὰ μέσα πρὸς ἀποκατάστασιν ἀρκετὰ. Τινὲς διέθεσαν διὰ τῆς διαθήκης ποσὸν ὅπως ἐφ' ἀπαξ διατεθῇ πρὸς προικοδοτήσιν τινῶν κορασίων. Ὁ Ψιμάκης πρὸς ἀνάμνησιν τῆς θυγατρὸς Ἀθηναΐδος διέθεσε τὴν περιουσίαν του ὅπως ἐτησίως προικοδοτηθῶσι κοράσια Ζακύνθου φέροντα τὸ ὄνομα Ἀθηναΐς.

Προσέτι ἐφρόντισαν οἱ τότε Ἑπτανήσιοι καὶ περὶ ἰδρύσεως γραικοκομιῶν. Ἐτι δὲ καὶ περὶ μοναστηρίων ὄχι μόνον νὰ μονάζουν μοναχαί, ἀλλὰ καὶ νὰ μείνωσι προσωρινῶς χήραι καὶ, δίκην τιμωρίας αἱ παρεκτραπέσαι πόροι κατὰ διάθεσιν τῶν γονέων, ἀδελφῶν ἢ συγγενῶν.

Τὰ φιλόμνηρα τῶν Ἑπτανησίων ἀριθμοῦνται ἀπὸ Ἑνετοκρατίας.

Αὐταὶ ἦσαν αἱ πρῶται ἐνεργεαὶ περὶ τῆς ἐκπαίδευσίς τῶν κορασίων ἐν Ἑπτανήσῳ. Ἄξιον παρατηρήσεως εἶναι ὅτι οἱ τότε κυβερνῶντες τὰς Ἰονίους Νήσους ἦσαν πρακτικοί, διότι δὲν ἐφρόντιζον νὰ μάθουν μόνον τὰ κοράσια γράμματα, ἀλλὰ καὶ ὅλα τὰ γυναικεία ἔργα διὰ νὰ εἶναι συγχρόνως καὶ καλαὶ νοικοκυραὶ. Εἰς τὴν πτωχὴν γυναῖκα εἶναι πολὺ ὀφέλιμος ἢ πλεκτηκὴ, ἢ κοπιτικὴ, ἢ ἠραπτικὴ, ἢ σιδηρωτικὴ, ἀπὸ τὰ κεντήματα, διὰ τὰ ὁποῖα κατασπαταλῶνται τὰ ἀπογεύματα τόσαι πολῦτιμοι ὄροι εἰς τὰ σημερινὰ δημοτικὰ τῶν θηλέων σχολεῖα.

Δι' ἐλπίδος ἔχομεν νὰ εὐρεθῇ πρακτικὸς ὑπουργὸς νὰ ἐνεργήσῃ ὅπως εἰς τὰ δημοτικὰ παρθεναγωγεῖα προστεθοῦν καὶ τὰ γυναικεία ἔργα, διὰ νὰ γίνῃ ἡ γυνὴ τελεία νοικοκυρά, ἐγγράμματος μετ' πρακτικῆς προσέτι γνώσεως, ὁποῖαν τὴν θέλει καὶ τὸ ἀπαιτεῖ ὁ προορισμὸς τῆς.

Σ. Α.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΗΝΟΙΚΙΑΣΤΑΙ ΚΑΙ ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΤΑΙ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Ώσπερ δὲ μὴ ἴσχει, ἢ ἐκ τῆς ἀξιοῦσης τῶν οἰκιῶν ζητήσεως ἐπερχομένη ἀδιάρκεια αἰξίσις τοῦ ἐνοικίου προσετέθησαν καὶ ἄλλαι ἀφορμαί, ὀλιγώτερον ἀνεκταί. Ἰδὲ τὸν νόμον τῆς προσφοράς καὶ ζητήσεως ὁ ἄνθρωπος ἐσυνείδησε νὰ ὑποκύπτῃ ὡς εἰς τὸ ἀναπόφευκτον, ἀλλ' ἐδῶ ἐπετάθησαν εἰς βάρος τῶν ἐνοικιαστῶν αἰσυνέπειαι τοῦ ἐκ τῶν ἀναπτυχθέντων δύο περὶ τὰς ἐνοικιάσεις συνηθειῶν, τῆς ἀπόρας δηλ. ἀνανεώσεως τῶν μισθώσεων κατὰ τὴν 1 7)βρίου, καὶ τῶν υποχρεωτικῶν ἐπισκέψεων ἅς οἱ ἐνοικιασταὶ ἐφίστανται κατὰ τοὺς τελευταίους δύο μῆνας τῶν ἐνιαυσίων μισθώσεων ἀπὸ πάντα ἐπιθυμοῦντα νὰ ἐνοικιάσῃ οἰκίαν. Τὰ δύο ταῦτα ἀπετέλεσαν ἀληθῆ Κανδιανὰ δίχρονα, ὑπὸ τὰ ὁποῖα ἀναγκάζεται νὰ διέλθῃ πᾶς ὁ μὴ κατοικῶν ἰδιάν τῶν οἰκίαν ἐν Ἀθήναις.

Θὰ ἀναφέρωμεν δὲ τινα τῶν ἐντεῦθεν ἀτόπων, ἴτοι τὰ μᾶλλον ἐξέχοντα καὶ τὰ ὁποῖα εἶναι τοιαῦτα ὥστε νὰ μὴ ἐπιτρέπωσιν εἰς τὸ Κράτος, ἢν ἀπέδειξεν ἀνοχίην, ἀφ' οὗ ἐφάπτονται γενικωτάτων συμφερόντων, μὴδὲ αὐτοῦ τοῦ τῆς δημοσίας ὑγείας ἐξαιρουμένου. Οὕτως οἱ οἰκοδεσπότες, ὑπὸ τὸ κράτος τῶν δύο ἐπιρρομένων ἐθίμων, ἐπέτυχον τὸ ἀδιάκοπον τῶν μισθώσεων ἐν τῇ διαδοχῇ τῶν μισθωτῶν, καὶ οἰκία ἀπαξ οἰκοδομηθεῖσα εὐρίσκειται πάντοτε κατοικήμενη, μέχρι τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἐρειπωθεῖσα καταστῆ ἄχρηστος. Τὸ ἀτομικόν των συμφέρον περὶ τῆς συνεχίσεως τοῦ ἐνοικίου δὲν τοὺς ἀφίνει νὰ παρατηρήσωσιν τῶν οὐτω διαδεχομένων ἀλλήλους κατὰ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐνοικιαστῶν τὴν ὑγιεινὴν κατάστασιν, εἰς μίαν τὴν ὅμως ἴδιον προσπαθῆσιν νὰ ἀναγάγωσιν εἰς ἄθικτον δικαίωμα τὸ συμφέρον των τοῦτο, καθόσον εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ τῆς δημοσίας ὑγείας ἐν πολὺ μεγαλύτερον συμφέρον παρουσιάζεται καὶ τὸ ἀντιπροσωπεῖον τὸ συμφέρον τοῦτο Κράτος λαμβάνει ἀντίθετα μέτρα. Τὸ τέλος παντὸς ἰδιωτικοῦ δικαίου ἀποτελεῖ, ὡς γνωστόν, ἢ συνάντησις τοῦ πρὸς ἐν δημοσίον.

Ὁ δὲ μὴ εἰδὼς πῶς διεξάγονται ἐν Ἀθήναις τὰ τῶν ἐνοικιάσεων θὰ παρατηρήσῃ ἴσως ὅτι ἕκαστος εἶναι ἐλεύθερος νὰ μὴ εἰσέρχεται εἰς τοιαύτας, μεμολυσμένας οἰκίας, ἀλλ' ἐκεῖ ἐνθα ὅλοι μετοικοῦσι μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν εἶναι πρόδηλον ὅτι οἰκίαι τυχοῦσαι ἀπολυμάνσεως, δὲν ὑπάρχουσιν, ἀφ' οὗ τὰ τῶν τῶν συνόλου τῶν προσφερομένων οἰκιῶν κατοικοῦνται ἤδη καὶ δὴ μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς εἰσόδου τοῦ νέου ἐνοικιαστοῦ. Τὸ κακὸν διαιωνίζεται οὕτως, οὔτε εἶναι δυνατόν νὰ πολεμηθῇ ἀνευ ἐκτενέσεως τοῦ νομοθέτου, κηρομένου τῆς δημοσίας ὑγείας. Δὲν ὑπάρχει δὲ, φροντιστὴν ἀμφιβολία ὅτι καὶ τὸ Ἰατροσυνέδριον αὐτὸ, ἀρμοδίως ἐρωτώμενον, ἤθελε κηρύξῃ τὴν τοιαύτην τῶν ἐνοικίων ἀνευ διακοπῆς διαδοχῆν, ὡς μίαν, ἀν μὴ τὴν σοβαρωτέραν, τῶν ἀφορμῶν τῆς καταπληκτικῆς διζήσεως τῆς φυματιώσεως, ὡς καὶ τῆς ἐν γένει αἰξίσεως τῆς θνησιμότητος ἐν Ἀθήναις. Τὸ

ἐνοικίον ὅμως εἶναι τὸ ἀντίτιμον τῆς ὑποτιθεμένης προφιλῆσεως τοῦ ἀτόμου ἐν τῷ ἐνοικιαζομένῳ, οὐχὶ τοῦ βεβαίον σχεδὸν ὀλέθρου τοῦ ἐν αὐτῷ.

Ἄλλ' ἂν τὸν ἔθιμον τῆς 1 7)βρίου ἀποδεικνύεται ὑπὸ ὑγιεινὴν ἐποψὴν ὀλέθριον, τὸ ἕτερον ἐκεῖνο, τῶν ὑποχρεωτικῶν διὰ τῶν ἐνοικιαστῶν ἐπισκέψεων τρίτων, ὁ δίδυμος οὗτος ἀδελφός του τρομοκρατεῖ, ἵνα οὕτως εἴπωμεν, τοὺς εἰς αὐτὸ ὑποβαλλομένους, ὡς πρὸς τὰς κατὰ τὴν λήξιν τῆς μισθώσεως σκέψεις καὶ ἀποφάσεις των, ὑπονομοῦν αὐτὸ τὸ θεμέλιον τῶν συμβάσεων, ἴτοι τὴν ἐλευθερίαν τῆς βουλήσεως τῶν συμβαλλομένων. Πρέπει νὰ ἀναλογισθῇ τις καλῶς ποῖος κλοῦς ἐπιβάλλεται οὕτως εἰς τὸν τράχηλον τῶν ἐνοικιαστῶν ἵνα κατανοήσῃ ἅς δύναται νὰ ἔχῃ συνέπειας. Τοῦτου ἕνεκα καὶ ὑπὸ τῆς κοινῆς συνειδήσεως οὐδέποτε ἀνεγνωρίσθη τὸ ἔθιμον τοῦτο οἱ δὲ οἰκοδεσπότες πρὸ παντὸς ἄλλου τὰς ἀναγκαστικὰς ταύτας ἐπισκέψεις φροντίζουσι διὰ τῶν ἐνοικιαστῶν νὰ ἀσφαλίσωσιν, τὸ ὁποῖον ἂν τῶντι ἐκράτει ἐθίμον, ἴτοι ὅλος περιττόν.

Εἴτε ὅμως ἐκράτησέ ποτε, εἴτε μὴ, τοιοῦτον ἔθιμον ἀνάγκη ἐπιβλητικὴ παρίσταται ἵνα σήμερον παύσῃ, οἱ ἀπαγορευτικοὶ νόμοι τοιοῦτον ἔχουσι τὸν σκοπὸν, νὰ αἰρωσι τὰ σκάνδαλα, οὐδὲν δὲ σκανδαλωδέστερον τοῦ νὰ ἀνοίγῃ ὁ ἐνοικιαστὴς ἐπὶ μῆνας ὀλοκλήρους ὑποχρεωτικῶς τὴν θύραν τῆς οἰκίας του εἰς τὸν πρῶτον τυχόντα, με τὸ δικαίωμα νὰ ἐρευνησῇ πᾶσαν αὐτῆς γωνίαν, ὡσανεὶ ἐπρόκειτο περὶ κενῆς. Καὶ ἐφθασεν ἢ ἐπιβλητικότης τῶν οἰκοδεσποτῶν μέχρι προσδιορισμοῦ ἐν τῷ ἐνοικιαστῆρὶ ὅτι τοῦτο θὰ γίνεταί τις τῆς ἡμέρας καὶ καθ' ὥρας τῆς ἐκλογῆς των. Τελεῖα ὑποδούλωσις, νὰ πληρώσῃ τις ἐνιαύσιον ἐνοικίον καὶ κατὰ τὸ ἐν ἕκτον τοῦ χρόνου τῆς ἐνοικιάσεως νὰ συμμερίζηται τὴν οἰκίαν μετ' ὅλου τοῦ κόσμου.

Ὁ ἀπαξ λοιπὸν ὑποκύψας εἰς τὸν ζυγὸν τοιοῦτου ὄρου (ὅστις δὲ δὲν ὑποκύψῃ δέον νὰ ἀπελιπθῇ περὶ τοῦ στεγασμοῦ του) ὑφίσταται ἀναγκάτως τὴν μείωσιν ἐλευθερίας βουλήσεως, περὶ ἧς διελάβομεν, ἀναλογιζόμενος δὲ τὰς συνέπειας του, θὰ ὑποβληθῇ εἰς πᾶσαν θυσίαν ἵνα ἀποφύγῃ αὐτάς. Ἀναμένει ὅθεν ἐναγωνίως τοὺς τελευταίους τῆς ἐνοικιάσεως μῆνας, ὅτε θὰ ἀκούσῃ τὰς διὰ τὸ μέλλον προτάσεις τοῦ οἰκοδεσπότη, ἵνα μὴ εἴπωμεν τοῦ δεσπότη του. Δὲν ἐννοοῦμεν δὲ ταῦτα λέγοντες ὅτι ὅλοι οἱ οἰκοδεσπότες εἶνε λύκοι, οὔτε ὅλοι οἱ ἐνοικιασταὶ ἀρνία ἄκακα, τοιαύτη, ἐκ τῶν πραγμάτων ἀποκρονομένη, προηπόθεσις εἶναι ὅλος ξένη πρὸς τὰς ἡμετέρας σκέψεις, τὸ καθ' ἡμᾶς ἐξεταστέον εἶναι μόνον τὸ ἂν, ὑπὸ τὰς καθιερωμένας ἤδη συνθήκας, ὁ ἐνοικιαστὴς μειονεκτῇ ἀπέναντι τοῦ οἰκοδεσπότη, προκειμένου ν' ἀνανεώσῃ τὴν ἐνοικίαν, καθόσον τοῦτο καὶ μόνον ἀρκεῖ ἵνα καταδείξῃ τὴν ἀνάγκην νομοθετικῆς προνοίας.

(ἀκολουθεῖ)

ΑΡΙΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ

6 ΘΩΡΗ ΚΑΙ 6 ΑΥΛΑΡΧΗΣ ΤΟΥ

Ὁ αἰμίνιστος Ὁθων ἀπέφευγε συστηματικῶς νὰ δέχεται εἰς ἀκρόασιν κυρίας. Ὅταν ἐξῆται σύζυγος ἢ κόρη ἀγωνιστοῦ ἐθεώρει καθήκον του νὰ μὴ φέρῃ δυσκολίας καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, κατ' ἀπαράβατον ἀρχὴν παρίστατο εἰς τὰς ἀκρόασεις αὐτάς ὁ αὐλάρχης τῶν Ναύαρχος Σαζίνης.

Κάποτε ἐξήτησε νὰ παρουσιασθῇ νεαρὰ κόρη ἀγωνιστοῦ διὰ νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν βασιλικὴν ἐπέμβασιν ἐπὲρ μίας δικαίας οἰκογενειακῆς τῆς υποθέσεως. Ὁ Βασιλεὺς ἐπληροφορήθη ὅτι ἡ κόρη τοῦ ἀγωνιστοῦ ἴτο περιγαλλῆς καὶ μετὰ δυσφορίας ἀπεφάσισε νὰ τὴν δεχθῇ.

Κατὰ τὴν ἀκρόασιν δὲν ἔλλειπεν ὁ αὐστηρὸς καὶ ἀδυσώπητος Ὑδραῖος ἀγρυπνος φύλαξ τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας. Ὅταν ἔληξεν ἡ ἀκρόασις ὁ Βασιλεὺς Ὁθων δὲν ἠδύνατο νὰ λημονήσῃ εὐκόλως τῆς νεαρᾶς ἑλληνί-

δος τὴν ὠραιότητα. Τὰ μάτια τῆς, τὸ ἀνάστημά τῆς, ἢ στάσις τῆς, ἢ φωνὴ τῆς εἶχον προξενήσει μεγάλην ἐντύπωσιν εἰς τὸν Μονάρχη. Ἡσθάνετο κατὰ τι βαρὺ εἰς τὴν ψυχὴν του καὶ εἶχεν ἀνάγκην νὰ ὀμιλήσῃ τοῦλάχιστον περὶ τῶν ἐντυπώσεων του.

—Ναύαρχε, λέγει εἰς τὸν Σαζίνην, εἶδες πόσον ὠραία ἴτο ἡ κόρη αὕτη, πόσον λυγρὰ καὶ εἰστροφος, ἴτο :

Ὁ Ναύαρχος ἐθεώρησε καλὸν νὰ συνοφρωθῇ καὶ νὰ ἀπαντήσῃ διὰ μίας ὑποκλίσεως. Ὁ Βασιλεὺς ἐνθαρρυνθεὶς ἐκ τῆς σιωπῆς τοῦ Ναυάρχου καὶ ἐρμηνεύσας τούτην ὡς μὴ ἐγκλείουσαν ἀντιγωνίαν ἔλαβε θάρρος καὶ ἐξηκολούθησεν.

—Εἶδες, Ναύαρχε, πόσον ἴσαν ὠραῖοι οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς καὶ πόσ...

Δὲν ἐπρόφρασε ὁ Βασιλεὺς νὰ ἐξακολουθήσῃ ὅταν ὁ Ναύαρχος πλήρως ἀγανακτήσεως τὸν ἐκεραυνοβόλησε διὰ τῶν ἐξῆς.

—Μὰ, ζάβαλη Μεγαλειότητε μὰ ὦρα τὴν ἐκὺν ταξες, καὶ τώρα ρωτᾷς ἐμένα ἂν εἶχε ὠραῖα μάτια:

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1915

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΖΩΗ

- 1 Νοεμβρίου 1915.—Υπάρχει γνώμη ὅτι ἡ Βαλγαρικὴ ἐκστρατεία θὰ λήξῃ ὡς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου.
- Μεγάλῃ μάχῃ εἰς Κριβολάκ μετὰξὺ Γάλλων καὶ Βουλγάρων.
- 2 Νοεμβρ. 1915.—Οἱ Βούλγαροι ὑπερβαλλόμενοι τὰ στενὰ τῆς Μπαμπουνας.
- Οἱ Γάλλοι προελαύνουν.
- 3 Νοεμβρ. 1915.—Ἡ Γερμανία εἶνε ἡσυχος διὰ τὴν σπῆν τῆς Ρουμανίας.
- 4 Νοεμβρ.—Ὁ Ἄγγλος Πρωθυπουργὸς κ. Ἀσοουὶλ καὶ οἱ Ὑπουργοὶ Ἐδ. Γκρέβ. Λόιδ Τζώρτζ καὶ Μπάλαουρ ἐφθασαν εἰς Παρισίον.
- Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Στρατοῦ τῆς Λαμασκῶν Τζεμάλ Πασσᾶς ἀνεκηρύχθη Σουλτάνος.
- 5 Νοεμβρ. 1915.—Ὁ Κίτσερερ ἐφθασεν εἰς Θεσσαλονικὴν χθὲς καὶ ἀνεχώρησε σήμερον τὸ ἑσπέρας.
- 6 Νοεμβρ. 1915.—Ἀναμένεται ἡ παραδοσις τοῦ Μοναστηρίου εἰς Γερμανοὺς Ἀξιοματικούς.
- 7 Νοεμβρ. 1915.—Οἱ Σέρβοι νικοῦν εἰς τὴν περιφέρειαν Λέσκοβατς-Νουσης.
- 8 Νοεμβρ. 1915.—Ζητοῦνται ἐγγυήσεις ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ὅτι δὲν θὰ ἐξυπηρετήσῃ ἕνα συμφέροντα.
- 9 Νοεμβρ. 1915.—Οἱ Σέρβοι ζητοῦν ἐνιαχύσεις ἀπὸ τὴν Ἀντάντ.
- 10 Νοεμβρ. 1915.—Ἐτοιμάζεται μεγάλη Σερβικὴ ἐπιθεσις.
- 11 Νοεμβρ. 1915.—Ὁ Λόρδος τοῦ Λορέμτουν ἐπετέθη σφόδρα εἰς τὴν Ἀνω Βουλὴν κατὰ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως.
- 12 Νοεμβρ. 1915.—Γερμανικὸς Στρατὸς κατέλαβε τὰ Σκόπια γινόμενος δεκτὸς μετ' αἰτίων ἐνδοκτισμῶν.
- 13 Νοεμβρ. 1915.—Οἱ Βούλγαροι ἤρξαν ὑποτιθεόμενοι τοὺς Συμμαχοὺς των. Ἡ νίκη τῶν Γερμανοαυστριακῶν τοὺς φοβίζει. Τὴν σωτηρίαν ἀναμένουν ἀπὸ τῶν Ἀντιμαχίης Συνεννοήσεως ! !
- 14 Νοεμβρ. 1915.—Οἱ Σέρβοι ὑποχωροῦν διαρκῶς πρὸς τὸ Μοναστήριον. Σφοδραὶ μάχαι συνήρθησαν περὶ τὸν Πεχλέπεν μετὰξὺ Σέρβων καὶ Βουλγάρων.

- 15 Νοεμβρ. 1915.—Τὸ Μοναστήριον παραδίδεται. Εἶδη-σας τοῦ θὰ πλήρῃ ὀλοκλήρῃ τὸν Ἑλληνισμὸν βαθύτατα.
- 16 Νοεμβρ. 1915.—Οἱ Βούλγαροι ἐπιτελοῦν τὴν προέλασιν των εἰς Μοναστήριον. Ἀπειλεῖται ἡ Δίβρα.
- 17 Νοεμβρ. 1915.—Μεταξὺ Βουλγάρων καὶ Σέρβων διεξήρθη δήμερος μάχη εἰς Κρούσοβον. Οἱ Σέρβοι ὑποχωροῦντες, διευθύνονται εἰς Ἀλβανίαν.
- 18 Νοεμβρ. 1915.—Προσκαλεῖται ἐν Γαλλίᾳ ἡ κλίσις τῶν στρατευσίων τοῦ 1917. Ἀπερασίθη ἡ ἀποστολὴ εἰς Ἀλβανίαν 50,000 Ἀδσραλιανῶν πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν Σέρβων.
- 19 Νοεμβρ. 1915.—Καλεῖται εἰς Λονδίνον μετὰ συμμετοχῶν Στρατιωτικῶν Συμβούλιον εἰς ὃ θὰ λάβουν μέρος ὁ Ζόφρ. ὁ Γκαλλινί, ὁ Καντόρνα ἢ ὁ Στρατηγὸς Πορο καὶ ὁ Ρώσος Στρατηγὸς Ζαλίτσκι.
- 20 Νοεμβρ. 1915.—Ἡ ἐσωτερικὴ κατάστασις τῆς Γαλλίας ἐμμένει ἀνησυχίας. Λέγεται ὅτι ἐτοιμάζεται πραξικόπημα κατὰ τοῦ Ποαγκαρέ.
- 21 Νοεμβρ. 1915.—Κατελήφθη τὸ Μοναστήριον ὑπὸ Γερμανοαυστριακοῦ Στρατοῦ καὶ Βουλγάρων Ἀξιοματικῶν.
- 22 Νοεμβρ. 1915.—Ὁ Κίτσερερ καὶ ὁ Ἰταλὸς ἐπιτελαρχὴς Καντόρνα ἀντιπλάξαν θερμὰ τηλεγραφήματα.
- 23 Νοεμβρ. 1915.—Ἡ Γερμανία ἐξήτησεν ἐξ Ἀμερικῆς δάντιον ὃ δισεκατομμυρίων φε.
- 24 Νοεμβρ. 1915.—Ἡ Ρουμανία προετοιμάζεται ν' ἀναμυθῇ εἰς τὸν πόλεμον.
- 25 Νοεμβρ. 1915.—Οἱ Βούλγαροι κατορθώσαν νὰ κυριεύσωσιν ἀρκετὰ Γαλλικὰ τηλεβόλα.
- 26 Νοεμβρ. 1915.—Οἱ Σύμμαχοι ὑποχωροῦντες εἰς Δεμίρ Καπού ἀμύνονται πρὸ τῆς Γευγελῆς.
- 27 Νοεμβρ. 1915.—Οἱ Γερμανοαυστριακοὶ ἐφθασαν ἰχιλιόμετρα μακρὰν τῆς Γευγελῆς.
- 28 Νοεμβρ. 1915.—Οἱ κίνδυνοι συγχρούσεως Ἀγγλοαλβανῶν καὶ Ἀδστρογερμανῶν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος ἀξάνουν.
- 29 Νοεμβρ. 1915.—Λυσσοδὴς μάχη εἰς τὸν τομεᾶ τῆς Δοιράνης. Ἐτέθησαν ἐκτὸς μάχης 8,000 Βούλγαροι.
- 30 Νοεμβρ. 1915.—Τὸ Μακεδονικὸν μέτωπον θὰ διατηρηθῇ ὑπὸ τῶν συμμάχων πάση θυσίᾳ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΘΕΑΤΡΑ

Ο Νοέμβριος υπό καλλιτεχνικήν έποψιν παρήλαθε με μετριωτάτην κίνησιν. Η πρωτοβουλία του κ. Κοντοράτου έδωσε κάποια ζοήν. Αί παραστάσεις του Θιάσου του εις το Δημοτικόν και ίδια αί απογευματιναί του της Πέμπτης και Κυριακής ένεψύχωσαν την νεοράν αυτήν εποχήν. Αί Αθήναι δέν στερούνται πλέον καλλιτεχνικού κέντρου και οι πολυπληθείς ξένοι που άθροοι συρρέουν εις την πόλιν μας δέν θα παραπονεθούν δι' έλλειψιν μουσικής.

Εν τῷ μεταξύ εκάστης εβδομάδος το Δημοτικόν Θέατρον δύναται να παραχωρηθῆ και εις άλλους καλλιτέχνας και έποφελούμενοι τούτου οι κ. κ. Ευτύχιος Βονασέρας και Θωμάς Οικονόμου έδωσαν τον «Οθέλλον». Η συνεργασία δύο εκλεκτών έργατων της ελληνικής σκηνης εθεωρήθη ως καλλιτεχνικόν γεγονός και εξήρηθη από τους κοιτικούς του ημερησίου τύπου. Ανάλογον ενδιαφέρον έδειξε και το θεατρόφιλον κοινόν και η διδασκαλία της Σαξέπριου τραγωδίας προκάλεσε συρροήν κόσμου εκ των σπανίων. Η καλλιτεχνική δύνας έδικαίωσε τας προσδοκίας των θεατών και έδειξε τίνα σημασίαν έχει δια το ελληνικόν Θέατρον η συνένωσις καλλιτεχνικών στοιχείων της αξίας και της δυνάμεως ενός Βονασέρα και ενός Οικονόμου. Τον ρόλον της Δισδαιμόνας υπεδύθη επιτυχώς η συμπαθής καλλιτέχης κ. Μηλιάδου.

ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ

Εις το Δημοτικόν εδόθη και η πρώτη συναυλία της νεαρῆς καλλιτεχνίδος Δ^{ος} Δημητρακοπούλου. Η περίοδος των εφετεινών συναυλιών άνεκαινίσθη ούτως δια μιας καλλιτεχνικής και κοσμικής συγκεντρώσεως πρώτης τάξεως. Μετά της νεαρῆς μεσοφώνου συνεπράξεν ο κ. Καλομοίρης, ο βιολιστής κ. Ανκουδης και ο κ. Μητροπούλος. Παρευρίσκητο πολυς και εκλεκτός κόσμος με επί κεφαλῆς την Β. Οικονένειαν. Η συναυλία αυτή έδωκεν αφορμήν να εκδηλώση η Αθηναϊκή κοινωνία αισθημάτων ζαφουσιώσεως και αγάπης προς τον Βασιλέα. Όταν εψάλη το «Θάμα» του κ. Καλομοίρη έμπνευσμένον από την ως εκ θαύματος σωτηριάν της Α.Μ. ολόκληρον το θέατρον συνεκλονίσθη από φρικαστικῆς αναπάσεις και ακράτητοι οι θεαταί έπευφήμησαν τον Βασιλέα δακρύοντα από συγκίνησιν και χαράν. Η στιγμή αυτή δια τους ετυχήσαντας να παρευρεθούν θα παραμείνη αλησιμότητος.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

Ο Ελληνικός Μουσικός Θιάσος της κ. Ένκελ διενήργησε παράστασιν υπέρ των οικογενειών των επιστρατών. Ταύτην παρηκολούθησεν ολόκληρος η Β. Οικογένεια με επί κεφαλῆς την Βασίλισσαν κατ' εξαοχήν ενδιαφερομένην υπέρ της τύχης των οικογενειών των στρατιωτών μας. Το πρόγραμμα εξετελέσθη επιτυχώς και τα εκλεκτά τεμάγια εψάλησαν τεχνικώτατα από τους λαβόντας μέρος εις την εορτήν καλλιτέχνας και καλλιτεχνίδας.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ

Η υψηλή μέριμνα της Βασιλίσσης μας Σοφίας δέν σταματά πρό οδδενός κόπου προκειμένου ν' ανακουφιση τῆς οικογενείας των επιστρατών. Εσχάτως επεξετάθη και επί των επιτόκων γυναικών. Και τῆς σχε-

τικῆς φροντίδας τῆς ανέθεσεν εις την βασιλόπαιδα Έλενην. Καί η φιλόνηρος Βασιλοπούλα εκάλεσε στο παλάτι τῆς φίλας της και όλαι δημιούργησαν να εργάζωνται δια τὰ ρουχαλάκια των παιδιών που θα γεννηθούν μέσα στῆς οικογενείας των επιστρατών. Δέν υπάρχει αμφιβολία οτι κάθε κόρη που θα εργάζεται πλέκουσα η ράπτουσα δια να ενδύση η να θεομάνη τὰ άθφα βρέφη της αύριον θα καταβάλη κάθε μέριμναν δια την τελειότεραν παρασκευήν του εργχειρου της. Η μητέρα της αύριον θα κλείση εις το έργον της όλην την τρυφερότητα της δια τῶς μετεπείδες της στρατευομένης ελληνικής νεότητος

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ο Νοέμβριος είχε μεγάλην σπουδαιότητα υπό εσωτερικῆν και εξωτερικῆν έποψιν δια την πατρίδας μας. Αφ' ενός οι Βούλγαροι υποδοθηόντες τους Αυστρογερμανούς κατενίκησαν τους ήρωικούς Σέρβους και κατέλαβον Παλαιάν και Νέαν Σερβίαν πληγώσαντες βαθέως το ελληνικόν αισθημα δια της καταλήψεως του Μοναστηρίου και της Σερβικής Μακεδονίας, αφ' άλλου οι σύμμαχοι με τῆς αξιώσεως των δια την διευθέτησιν των ζητημάτων των αφορώντων τῆς κινήσεως των Αγγλογαλλικών εν Μακεδονία Στρατευμάτων εδημιούργησαν κατάστασιν εζόχως επικίνδυνον δια τῆς μέσας της διατροφῆς των κατοίκων της Ελλάδος. Και όταν άφορῶν το δεύτερον αί άμοιβαίαι υποχωρήσεις, η άσπις κάθε παρεξηγήσεως περι των άριστων διαθέσεων της Ελλάδος προς την Ανταντ, αί άπερίφραστοι και ειλικρινείς δηλώσεις του Βασιλέως μας προς τον κ. Ντενύ Κοσσέν Υπουργόν της Γαλλίας και τον Στρατάρχην Λόρδο Κίτσεναρ Υπουργόν των Στρατιωτικών της Αγγλίας συνετέλεσαν εις το ν' αποσοβηθῆ ο κίνδυνος της παραλύσεως κάθε κινήσεως και ζωῆς μέχρι και του εξ άσπίτας θανάτου μας. Οσον άφορῶ όμως τον μέγιστον εθνικόν κίνδυνον εκ της μετά της Βουλγαρίας γειτνιασεως, εκ της εξακλώσεως αυτής νικητρίας μέχρι των συνόρων μας, η ελληνική ψυχή μετά θένους αποδίδει προς την αύριον. Και αί πρώται ενδείξεις της Βουλγαρικῆς απληστίας και μεγαλομνίας εφάνησαν ακριβώς την τελευταίαν ήμέραν του Νοεμβρίου. Αντιγγέθη οτι το Μοναστήριον του οποίου ελέγθη οτι θα έσέθοντο την ελληνικότητα ήργησε σκικώς να εκβουλγαρίζεται. Η Ελληνική Σημαία η οποία εκυμάτιζεν επί του Ελληνικού Σχολείου και επί του Στάθμου του Ελληνικού σιδηροδρόμου κατεβιβάσθη και ανυψώθη επί αυτών η Βουλγαρικῆ. Οι Έλληνες υπάλληλοι απέπεμφθησαν από παντού, τῆς κτίρια κατελήφθησαν υπό των Βουλγάρων και κάθε πνοή ελληνική σβύνη πρό της όρμητς των υπερφίλων κατακτητών.

Η Κυβέρνησις δι' όλα αυτά πισθάνεται τον έαυτον της υπεύθυνον διότι αυτή εδημιούργησε την σημερινήν θέσιν των πραγμάτων.

Η Δοϊράνη και η Γευγελή ύπόκεινται και αυτά

Το Μοναστήρι

εις την άμεσον κατάληψιν από των Βουλγαρικών Δυνάμεων και εκπνέοντος του μηνός συζητείται αν τα Βουλγαρικά Στρατεύματα θα επέλθουν νικηφόρα και επί του ελληνικού εδάφους δια να καταδιώξουν αντι των Αυστρογερμανών τῆς Αγγλογαλλικά στρατεύματα της Μακεδονίας! Τῆς πράγματα εφθασαν επί ζυρού ακμῆς και δέν εινε παραδοξον εντός ολίγου να εισέλθωμεν άπαντολοι εις τον άγωνα όπως δια μεγάλων θυσιών και υπερφύσας ήρωϊσμου διδάξωμεν και πάλιν τους υπηκόους του Φερδινάνδου οτι η ελληνική λόγχη εινε ικανή να ανοίξη εκ νέου τον δρόμον της νίκης εις τους δοξασμένους νικητάς του 1913.

Υπό καθαρῶς εξωτερικῆν έποψιν οι σύμμαχοι διαλάου διαρκῶς την νικην αλλά δέν κατορθώνουν άκόμη να της άνεγειρούν τον βωμόν που τῆς ήγειρον επί της Ακροπόλεως οι άργαίοι Έλληνες. Τους διατρέχει διαρκῶς και φαίνεται ενοουσα μῆλλον τους Γερμανοαυστριακούς οι οποίοι μέχρι σήμερα νικούν τους Ρώσους και εξαφανίζουν από το πρόσωπον της Γῆς τους ελευθέρους και ανεξαρτήτους μέχρι πρό ολίγου. Οι Πρωθυπουργοί και οι Υπουργοί της Γαλλίας και Αγγλίας μετεβλήθησαν ως commis voyageurs. Μεταφέρουν τῆς άπισσεύας των από της Αγγλίας εις Γαλλία, και ταυτόπαιιν και συνοδευόμενοι υπό στρατάρχων και Αρχιστρατάρχων προσπαθουν τυσκαπόμενοι να εξεύρουν τον τρόπον που θα τους οδηγήσει εις την συντριβήν του ελθού των. Και μῆς ενδιαφέρουν άμέσως τῆς συμβουλιῆ των αυτά διότι διαρκῶς έσκαπουν εις την πλατην μας, οτε μὲν δι' υπερφίλων και παραλόγων αξιώσεων οτε δὲ δι' αποκλεισμού και άλλων περιοριστικῶν μέτρων κατῆ ζωῆς μας.

Εν τῷ μεταξύ ημεῖς αγωνιζόμεθα να εδραιώσωμεν κόμματα, να δημιουργήσωμεν νέας πατρίδας και να εκλέξωμεν τους νέους βουλευτάς μας. Οι συνδυασμοί

αναγγέλλονται σωρηδόν, αί μετακινήσεις και αί μεταθέσεις των υποψηφίων δέν παύουν και μόνη η αποχή του μεγάλου κόμματος των Φιλελευθέρων εκ τῆς εκλογικῆς διαπάλης τῆς όνουν εις μέγιστον βαθμό την όρμην μιας θλιβεράς εμφανίσεως ενός Λαού δισπληκτιζόμενου δια τῆς πρόσωπα εις στιγμῆν μεγίστων εθνικῶν κινδύνων.

Α. Α. Ζ.

ΚΟΣΜΟΣ

Εις το τεύχος Σεπτεμβρίου της Ελληνικής Επιθεωρήσεως εδημοσιεύθη δορυμιάτη επίκρισις κατά των άνατιβόντων την διοργάνωσιν του Ελληνικού Τμήματος της Παναμαϊκής ΜΙΑ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ Έκθέσεως. Εις ημάς ήσαν τελείως άγνωστοι οι διοργανωταί και μόνον εκ των πληροφοριών Ελληνικής Εφημερίδος εν Αμερικῆ εκδοθεισῶν λαβόντες άφορμήν προέβημεν εις την δημοσίευσιν των ολίγων γραμμῶν μας. Αυτούμεθα πολυ διότι ήδικήσαμεν δια τῆς επικρίσεως μας εκείνης. Το δηλογοούμεν διότι ελάβομεν εσαυτως άφορμήν να πεισθώμεν οτι η συμμετοχή της Ελλάδος ήτο άπολύτως ικανοποιητική πόρρω δε άπειρε να μῆς επαναφέρη εις την άθλιότητα η οποία έπεκράτησεν εις την Έκθεσιν του Βελγίου. Η Ελλάς άντεπροσωπευθή πλουσιως. Χάρις εις την άκατατόνητον μέριμναν της Επιτροπῆς και ιδιαίτατα εις τον ζῆλον και την δραστηριότητα του Γενικού Γραμματέως της και Διευθυντού του Τμήματος των Έξον εις το Υπουργειον της Εθνικῆς Οικονομίας κ. Π. Κουκέα το Ελληνικόν Τμήμα της Έκθέσεως επέδειξε τῆς κυριωδεστερας προσόδους του Έθνους και έδωσε πλήρη ιδεάν της ζωῆς και της εξέλιξεως της φυλῆς μας. Έκτυπα άγαθῶν αγαλμάτων, φωτογραφία και άνα παραστάσεις Βυζαντινῶν και εν γενει αρχαιολογικῶν μνημείων, ενδυμασία ελληνικῆ πληρῆς, αναπαράστασις εν μικρογραφίᾳ του Ισθμού της Κορίνθου, εμπορικῆ Ναυτιλία, μεταλλεύματα, δημοσία εκπαί-

δευσις, γυναικεία τέχνη, προϊόντα γεωργίας και γεω-
γικής βιομηχανίας κ.τ.λ. κ.τ.λ. κατέλαβον επιφανή θέ-
σιν εις τας αιδούσας της Έκθέσεως και απέδωκαν 300
βραβεία τιμώντα τας ελληνικάς προόδους και την έλ-
ληνικήν ενεργητικότητα. Τιμῶμεν κάθε εργατήν του
καλού εις την πατρίδα μας και αισθανόμεθα ιδιαιτέ-
ραν χαράν διότι επανωρθώσαμεν μίαν άκουσίαν άδι-
κίαν.

Μία ύπεροχος πνευματική φυσιογνωμία, μία πολι-
τική κορυφή, ο Ακαδημαϊκός της Γαλλίας κ. Ντενύ
Κοσσέν ο άνήκων εξ ίσου και εις την Ελλάδα,
μας επεσκέφθη τον μήνα
Ο ΝΤΕΝΥ ΚΟΣΣΕΝ αυτόν υπό την ιδιότητά
του ως μέλους της Γαλλι-
κής Κυβερνήσεως. Ο Έλληνας Λαός μνήμων των
μεγάλων υπηρεσιών προς την πατρίδα μας του επι-
λέκτου τέκνου της Γαλλίας τον έδέχθη με τον ειλι-
κρινή ένθουσιασμόν και την ανυπόκριτον χαράν του
αισθάνεται ο Έλλην διά τους άληθινούς φίλους του.

Δεν εφειδωλεύθημεν ουδενός. Από του Βασιλέως
μίχοι του τελευταίου άστού του παρέσομεν πάν ότι
εύγενές και ώραιον γνωρίζει να κρύπτει ή Έλληνική
καρδιά. Ο ένθουσιασμός του ειγενούς Γαλιότου ήτο
άκρατός. Ητο εξ ίσου μεγάλος και άληθινός προς
τας λαϊκάς εκδηλώσεις. Όλοι, επίσημοι και ανεπίση-
μοι, τον έτίμησαν όπως του ήξιζε και έπωφελήθησαν
κάθε εύκαιρίας διά να φανερώσουν την λατρείαν που
αισθανόμεθα όλοι διά την μεγάλην Γαλλίαν και τα ύπέ-
ροχα Τέκνα της. Αί πόλεις, οί Αήμοι, ο Λαός, αί
Κοινότητες, οί άρχοντες, επιδαφίλευσαν άρειδώς τας
πλέον άβράς και τιμητικάς εκδηλώσεις των. Αί
Αθήναι τον άνέδειξαν επίτιμον Πολίτην των και μία
από τας ώραιότερας στιγμάς της ζωής του σοφού Φι-
λέλληνος ήτο βεβαίως ή αναγόρευσις του ως Δημότου
του ένδοξοτέρου Δήμου του Κόσμου.

Τιμῶντες τον άγνον φίλον της Ελλάδος δεν άπε-
βλέψαμεν εις ουδέν πολιτικόν όφελος και τουτο το
ερανέρωσεν ο Έλληνικός Λαός όταν ειδε την πρωτο-
βουλίαν της Γαλλίας εις την καθ' ήμων λήψιν εφβια-
στικῶν μέτρων χωρίς να δείξη την ελαχίστην δυσφο-
ρίαν. Ημείς γνωρίζομεν να διακρίνομεν το άίσθημα
από το πολιτικόν συμφέρον και αγαπῶμεν την αθά-
νατον Γαλλίαν και εις στιγμήν καθ' ήν ζητεί να μίς
δείξη τους όνυχας του Ισχυροῦ. . . .

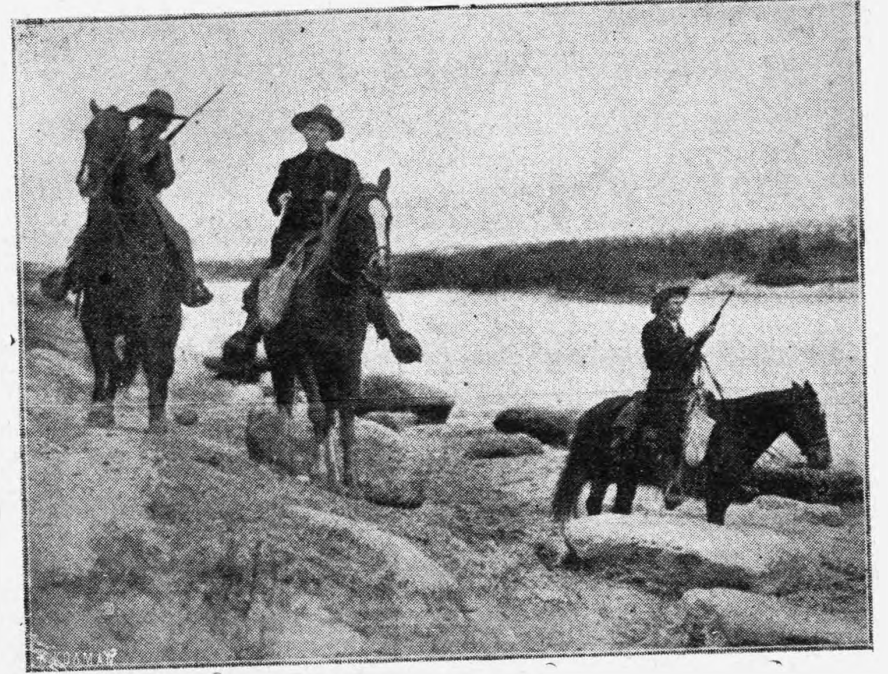
Μετά τας νίκας και την δόξαν και τους εθνικούς
θριαμβούς, τας λαχάς και τους παιάνας του 1912-1913
ή πρώτη άπογοήτευσις εις την εθνικήν ψυχην έχαρα-
χτή άφ' ής στιγμής επάτησε
ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΝ το Έλληνικότατον έδαφος του
Μοναστηρίου ο πρώτος Βουλ-
γαρος Στρατιώτης. Εις την ιεράν πόλιν των Έλληνικών
παραδόσεων και των ελληνικών όνειρων εισήλθεν ως
κατακτητής πλέον ο έχτιστος της ελληνικής φυλής και
εις τον πολύφωτον οφρανον των πολεμικών θριαμβών
ήπλωθη το πρώτον μαῦρον σύννεφον της συγγίνης υπο-
δουλώσεως των γνησιωτέρων προμάχων της ελληνικής
ιδέας. Η Ακρόπολις του Μακεδονικού πολιτισμού από
τους άπαλους δεσμούς των συμμάχων μας Σέρβων με-
τεπήδησεν άλυσσόμενος εις την άκαμπτον βαρβαρό-
τητα του Βουλγαρικού Κράτους. Η επί χιλιετηρίδα
άκμάσασα μακεδονική πόλις με τα φρονήματα γνησίως
Έλληνικά ήλθε στιγμή να αισθανθῆ θρονήν την πνοήν

άπηνους τυράννου. Η ελληνική καρδιά αίμάσει διά
την συμφοράν και αναμένει έναγωνίως την στιγμήν
διά να εξαλείψη το σημερινόν άγος από την εθνικήν
Ιστορίαν μας. Η Σερβία άπληστος κατεκράτησε μίαν
ήμεραν την ιεράν κιβωτόν του Έθνους και σήμεραν
έξηναγκάσθη να πληρώση βαθεία την ελληνικήν στορ-
γήν, το ελληνικόν άίσθημα παραδίδουσα εις τους έχ-
θρούς μας ότι άθαιρέτως και παρανόμως άφήρεσεν
από το ελληνικόν έθνος

Η Σερβία πρό της όρμής και του άγκου πολλά
πλασίον έχθρων της ήναγκάσθη να υποκύρη ή συμ-
φορά όμως δεν ήγγισε με την αλμύην της την Σερβί-
κήν ψυχην μόνον, ήγγισε βαϊθύτατα και την ελληνικήν
ψυχην ή οποία άντιζούζει την δουλείαν όχι μόνον εις
το Μοναστήριον αλλά και εις όλόκληρον την Ανατολι-
κήν Μακεδονίαν που μίς κατεκράτησε. Άλλοτε ή
σύμμαχος μας Σερβική Κυβέρνησις. Ένω πρό δύο
ετών ο Έλλην στρατιώτης έστησε την Σημαίαν της ελευ-
θερίας εις βαρυστένακτα ελληνικά έδάφη, μετά δύο έτη
ο ίδιος Έλλην στρατιώτης με τας πτυχάς της Σημαίας
του έν ύποστολή και με το όπλον παρά πόδας παρί-
σταται άπλους θεατής εν τη νέα και χειροτέρα υπο-
δουλώσει αίματοποτισμένης ελληνικής Γης.

Εις ημάς τους νεωτέρους ή σημασία του άποκλει-
σμού των παραίων της Ελλάδος εινε άγνωστος.
Άμυδράν μόνον ιδεάν λαμβάνομεν από τας διηγήσεις
παλαιότερων και από τα Ιστο-
ρικά χρονογραφήματα του φί-
λου κ. Θ. Βελλιανίτου ο ο-
ποῖος κατά χρονικάς περιόδους μίς άνοίγει μερικάς
σελίδας πολλού ένδιαφέροντος της νεωτέρας Ιστορίας
της Ελλάδος.

Ο ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ
Τα δεινά αυτής της εθνικής περιπετειάς δεν τα έδο-
κιμάσαμεν ακόμη. Ο Νοέμβριος υπήρξε πλούσιος εις
άπειλάς. Αί φίλαι Δυνάμεις της Αντάντ ουχι άπαξ
μίς ήπέλησαν ότι θα εφαρμόσουν τα άγριότερα μέ-
τρα άποκλεισμού άνήλεους. Μίς κατεκράτησαν σιτο-
φορτία, ήμπόδισαν την φόρτωσιν γαιανθρώπων, κα-
τέσπον διάφορα τρόφιμα αλλά δεν έφθασαν εις τα
άκρα. Μίς άφήκαν να τρώγομεν ψωμί άθλιέστατον
και άκοιβάτατον αλλά και εκ των άπαραιτήτων διά
το ζην, δεν μίς έστέρησαν άπολύτως τα φωτιστικά
μέσα άπαραίτητα διά την κατά το ήμισυ και πλέον
κατοικήν ζωήν των πόλεων και μόνον μίς ήνάγκ-
κασαν να αγοράζομεν όλα τα χρεώδη εις τιμάς δι-
πλασίας, και τριπλασίας, όργιαζούσης της κερδοσκο-
πίας με όλας τας φροντίδας της Αστυνομίας, εις βά-
ρος των κατοίκων της ήλιολούστου πατρίδος μας. Όλα
αυτά εινε δυσάρεστα, δυσβάστακτα, δυσανάλογα προς
τα οικονομικά μας μέσα αλλά δεν έπιφέρουν διατα-
ραχίς εις την κοινωνικήν μας ζωήν και κλονισμούς εις
τας συνθήκας του συνειθισμένου βίου μας. Μίς δίδουν
άπλως νύξιν τί μίς επιφυλάσσεται αν ο άποκλεισμός
διενεργηείτο συνεχής, άγριος, μικρός και έβλεπαμεν
ήμερα τη ήμερα να ελαττούται το ψωμί, να λειπη το
κρέας, ή ζάχαρις, και όλα τα άλλα διά τα όποια κατα-
λίσκει την ζωήν του άνθρωπος διά να μη του λεί-
ψουν ποτέ Τα άθάνατα λάβανα του Αιγαίου την δεν
θα μίς έσώζον διότι εν τω μεταξύ την έχθρότην πα-
ραγωγίην φροντίζει να την χρησιμοποιή ο Άγγλογαί-
λικός στόμαχος της Μακεδονίας χάριν και του όποιου
ήπειλήθημεν τοσάκις από τους Άγγλογαλικούς
Στόλους.

Άμερικανικά περιπολία παρά την όχθην του ποταμού Ρίο-Γκράντα

Αί πολεμικά άνάγκαι ώδήγησαν μέχρις Αθηνών
και τον Στρατάρχην και Υπουργόν των Στρατιωτι-
κών της Άγγλίας Λόρδον Κίτσενερ.

Ο ΛΟΡΔΟΣ ΚΙΤΣΕΝΕΡ
Ο ένδοξος Στρατιώτης,
ο νικητής του Χαροτού,
έπροξένησε εις τον Έλ-
ληνικόν Λαόν διαφορετικά συναισθήματα. Τον άντε-
λήφθη έχρόμενον έδώ με το ύφος και το γόητρον του
Ισχυροῦ, αλλά τον περιέβαλε με ένα θαυμασμόν άντά-
ξιον προς την φήμην του, και το τιμημένον στρατιω-
τικόν παρελθόν του. Δεν έξεδήλωσε θορυβώδη ύπερ
αυτου άισθήματα, αλλά και δεν παρήλθεν άδιάφορος
πρό της εμφανίσεώς του. Τον έδέχθη ως ξένον του,
του όποιου όμως άγνωεί τους σκοπούς και τας σκέ-
ψεις. Θα είρχετο ως έχθρός ή ως φίλος; Δεν ξείρομεν
πώς είρχετο έδώ, γνωρίζομεν μόνον ότι έφυγεν ως
φίλος. Τα λόγια που ήκουσεν από τα άψευδη χείλη
του Βασιλέως μας και αί έξηγήσεις της Κυβερνήσεώς
μας τον άφώτισαν. Ο Στρατιώτης όσον και τρα-
χίς και αν είνε, έχει μέσα του την αγάπην προς
την αλήθειαν και δεν έχει την ύπουλον εύλυγίαν
του διπλωμάτου. Ο Άγγλος Στρατάρχης έφερε μεθ'
εαυτου τας λιτάς άποσκευάς του Στρατιωτικού και
εῦρον εύκολον θέσιν εις την αντίληψίν του αί σαφείς
και φιλικαί εκδηλώσεις των Ιθυνόντων παρ' ήμιν κύ-
κλων. Ο Έλληνικός Λαός θα κρατήση εύχάριστον
ανάμνησιν της βιαστικής εμφανίσεως του Άγγλου
Υπουργοῦ εις τόσον κορισίμους στιγμάς της εθνικής
ζωής μας.

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Η Αδτοκράτειρα Καρλόττα του Μεξικού, ή πα-
ράφορον χήρα του άτυχούς Μαξιμιλιανου της Αύ-
στρίας, πρόκειται να συμπληρώση το 70ον έτος της
ήλικίας της και εν τούτοις ή σωματική αυτής κατά-
στασις εινε τοιαύτη ώστε δεν δικαιολογούνται αί άνη-
συχνητικά φήμαι αίνες κυκλοφορούσι περὶ αυτής. Και
αυτά αί κρίσεις συνοδευόμεναι υπό σοφοδών έρεθι-
σμών έξηφανίσθησαν από τινος χρόνον και ή Αδτο-
κράτειρα δεικνυται νυν ήρεμοτέρα. Αύτη εν μέσῳ της
εμπλήξεώς των περιστοιχιζόντων αυτήν προσώπων
όμιλεί νυν μετ' εύχαριστήσεώς περὶ του συζύγου της,
του όποιου το όνομα πρό τινος χρόνον δεν έπροφέ-
ρετο καθόλου υπό των χειλέων της. Έκ των λόγων
της καταφαίνεται ότι ή άτυχής γνωρίζει καλώς την
τύχην ήν έλαβεν ο άτυχής Μαξιμιλιανός και άπασαν
την Μεξικανικήν τραγωδίαν. Αφ' ετέρου έπανσε παί-
ζουσα κλειδοκύμβαλον, τοῦθ' όπερ έπρατε καθημε-
ρωδώς, και προτιμῶ άντιθέτως το γραμμόφωνον
το όποιον άκροάζεται επί πολλάς ώρας. Η παρά-
φορον εινε επίσης εν γνώσει των μέχρι τουδε έπι-
θόντων θανάτων εν τη βασιλική οικογενεία του Βελ-
γίου μοιλονότι ουδέις άνεκοίνωσε τίποτε εις αυτήν.

Ἰσως ἔμαθε τὰς εἰδήσεις ταύτας ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας τὰς ὁποίας ἀπὸ ἴσως χρόνον ἀναγινώσκει μετὰ πύθους.

Ἡ Καρόλινα ἀγαπᾷ καὶ τοὺς μακρυνούς περιπάτους ἐν τῇ κήτρῳ τοῦ πύργου Μπουσσὸν ὅπου διέγχεται ἡσυχῶς τὸν βίον τῆς ἀνευ οὐδενιαῆς σωματικῆς διαταραχῆς καὶ ὑποτίθεται ὅτι ἡ πρόβη Ἀντοκορ-τεϊρα τοῦ Μεξικῶ ἢ ζῆση ἀζομη ἐπὶ πολλὰ ἔτη.

Ἐπιτελείας τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἐπιτάσθη μεγαλοπρεπῶς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Κοινοτήτος. — Εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Προβιατοῦ εἰς Καρῶς ἐτελέσθη πάνδημος δοξολογία μετὰ ὀλονυκτίου ἀγρυπνίας παρισταμένων ἀντιπροσώπων καὶ τῶν 20 Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγιωνύμου Ὄρους.

Ἡ ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἐπιτάσθη μεγαλοπρεπῶς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Κοινοτήτος. — Εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Προβιατοῦ εἰς Καρῶς ἐτελέσθη πάνδημος δοξολογία μετὰ ὀλονυκτίου ἀγρυπνίας παρισταμένων ἀντιπροσώπων καὶ τῶν 20 Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγιωνύμου Ὄρους.

Ἡ ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἐπιτάσθη μεγαλοπρεπῶς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Κοινοτήτος. — Εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Προβιατοῦ εἰς Καρῶς ἐτελέσθη πάνδημος δοξολογία μετὰ ὀλονυκτίου ἀγρυπνίας παρισταμένων ἀντιπροσώπων καὶ τῶν 20 Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγιωνύμου Ὄρους.

Ἡ ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἐπιτάσθη μεγαλοπρεπῶς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Κοινοτήτος. — Εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Προβιατοῦ εἰς Καρῶς ἐτελέσθη πάνδημος δοξολογία μετὰ ὀλονυκτίου ἀγρυπνίας παρισταμένων ἀντιπροσώπων καὶ τῶν 20 Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγιωνύμου Ὄρους.

Ἡ ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἐπιτάσθη μεγαλοπρεπῶς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Κοινοτήτος. — Εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Προβιατοῦ εἰς Καρῶς ἐτελέσθη πάνδημος δοξολογία μετὰ ὀλονυκτίου ἀγρυπνίας παρισταμένων ἀντιπροσώπων καὶ τῶν 20 Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγιωνύμου Ὄρους.

Ἡ ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἐπιτάσθη μεγαλοπρεπῶς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Κοινοτήτος. — Εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Προβιατοῦ εἰς Καρῶς ἐτελέσθη πάνδημος δοξολογία μετὰ ὀλονυκτίου ἀγρυπνίας παρισταμένων ἀντιπροσώπων καὶ τῶν 20 Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγιωνύμου Ὄρους.

Ἡ ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἐπιτάσθη μεγαλοπρεπῶς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Κοινοτήτος. — Εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Προβιατοῦ εἰς Καρῶς ἐτελέσθη πάνδημος δοξολογία μετὰ ὀλονυκτίου ἀγρυπνίας παρισταμένων ἀντιπροσώπων καὶ τῶν 20 Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγιωνύμου Ὄρους.

ΘΑΙΓΩΣΤΙΚΑ

Ἡ ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἐπιτάσθη μεγαλοπρεπῶς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Κοινοτήτος. — Εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Προβιατοῦ εἰς Καρῶς ἐτελέσθη πάνδημος δοξολογία μετὰ ὀλονυκτίου ἀγρυπνίας παρισταμένων ἀντιπροσώπων καὶ τῶν 20 Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγιωνύμου Ὄρους.

Ἡ ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἐπιτάσθη μεγαλοπρεπῶς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Κοινοτήτος. — Εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Προβιατοῦ εἰς Καρῶς ἐτελέσθη πάνδημος δοξολογία μετὰ ὀλονυκτίου ἀγρυπνίας παρισταμένων ἀντιπροσώπων καὶ τῶν 20 Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγιωνύμου Ὄρους.

Ἡ ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἐπιτάσθη μεγαλοπρεπῶς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Κοινοτήτος. — Εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Προβιατοῦ εἰς Καρῶς ἐτελέσθη πάνδημος δοξολογία μετὰ ὀλονυκτίου ἀγρυπνίας παρισταμένων ἀντιπροσώπων καὶ τῶν 20 Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγιωνύμου Ὄρους.

Ἡ ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἐπιτάσθη μεγαλοπρεπῶς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Κοινοτήτος. — Εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Προβιατοῦ εἰς Καρῶς ἐτελέσθη πάνδημος δοξολογία μετὰ ὀλονυκτίου ἀγρυπνίας παρισταμένων ἀντιπροσώπων καὶ τῶν 20 Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγιωνύμου Ὄρους.

Ἡ ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἐπιτάσθη μεγαλοπρεπῶς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Κοινοτήτος. — Εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Προβιατοῦ εἰς Καρῶς ἐτελέσθη πάνδημος δοξολογία μετὰ ὀλονυκτίου ἀγρυπνίας παρισταμένων ἀντιπροσώπων καὶ τῶν 20 Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγιωνύμου Ὄρους.

Ἡ ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἐπιτάσθη μεγαλοπρεπῶς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Κοινοτήτος. — Εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Προβιατοῦ εἰς Καρῶς ἐτελέσθη πάνδημος δοξολογία μετὰ ὀλονυκτίου ἀγρυπνίας παρισταμένων ἀντιπροσώπων καὶ τῶν 20 Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγιωνύμου Ὄρους.

Ἡ ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἐπιτάσθη μεγαλοπρεπῶς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Κοινοτήτος. — Εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Προβιατοῦ εἰς Καρῶς ἐτελέσθη πάνδημος δοξολογία μετὰ ὀλονυκτίου ἀγρυπνίας παρισταμένων ἀντιπροσώπων καὶ τῶν 20 Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγιωνύμου Ὄρους.

Ἡ ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἐπιτάσθη μεγαλοπρεπῶς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Κοινοτήτος. — Εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Προβιατοῦ εἰς Καρῶς ἐτελέσθη πάνδημος δοξολογία μετὰ ὀλονυκτίου ἀγρυπνίας παρισταμένων ἀντιπροσώπων καὶ τῶν 20 Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγιωνύμου Ὄρους.

Ἡ ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἐπιτάσθη μεγαλοπρεπῶς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Κοινοτήτος. — Εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Προβιατοῦ εἰς Καρῶς ἐτελέσθη πάνδημος δοξολογία μετὰ ὀλονυκτίου ἀγρυπνίας παρισταμένων ἀντιπροσώπων καὶ τῶν 20 Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγιωνύμου Ὄρους.

Ἡ ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἐπιτάσθη μεγαλοπρεπῶς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Κοινοτήτος. — Εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Προβιατοῦ εἰς Καρῶς ἐτελέσθη πάνδημος δοξολογία μετὰ ὀλονυκτίου ἀγρυπνίας παρισταμένων ἀντιπροσώπων καὶ τῶν 20 Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγιωνύμου Ὄρους.

Ἡ ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἐπιτάσθη μεγαλοπρεπῶς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Κοινοτήτος. — Εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Προβιατοῦ εἰς Καρῶς ἐτελέσθη πάνδημος δοξολογία μετὰ ὀλονυκτίου ἀγρυπνίας παρισταμένων ἀντιπροσώπων καὶ τῶν 20 Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγιωνύμου Ὄρους.

Ἡ ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἐπιτάσθη μεγαλοπρεπῶς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Κοινοτήτος. — Εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Προβιατοῦ εἰς Καρῶς ἐτελέσθη πάνδημος δοξολογία μετὰ ὀλονυκτίου ἀγρυπνίας παρισταμένων ἀντιπροσώπων καὶ τῶν 20 Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγιωνύμου Ὄρους.

Ἡ ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἐπιτάσθη μεγαλοπρεπῶς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Κοινοτήτος. — Εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Προβιατοῦ εἰς Καρῶς ἐτελέσθη πάνδημος δοξολογία μετὰ ὀλονυκτίου ἀγρυπνίας παρισταμένων ἀντιπροσώπων καὶ τῶν 20 Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγιωνύμου Ὄρους.

Ἡ ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἐπιτάσθη μεγαλοπρεπῶς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Κοινοτήτος. — Εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Προβιατοῦ εἰς Καρῶς ἐτελέσθη πάνδημος δοξολογία μετὰ ὀλονυκτίου ἀγρυπνίας παρισταμένων ἀντιπροσώπων καὶ τῶν 20 Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγιωνύμου Ὄρους.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἡ ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἐπιτάσθη μεγαλοπρεπῶς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Κοινοτήτος. — Εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Προβιατοῦ εἰς Καρῶς ἐτελέσθη πάνδημος δοξολογία μετὰ ὀλονυκτίου ἀγρυπνίας παρισταμένων ἀντιπροσώπων καὶ τῶν 20 Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγιωνύμου Ὄρους.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΜΗΟΤΑΣΗ 4 α — GARAGE ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 26 α

Αὐτοκίνητα πολυτελείας φορτηγὰ (camines).

Βενζίνη, ἔλαια, ἐλαστικά κ.τ.λ.

Τὸ ἄνω garage ἀναλαμβάνει οἰανδήποτε ἐπισκευήν, ἐνοικιάζει δὲ καὶ μεμονωμένα διαμερίσματα πρὸς τοποθέτησιν αὐτοκινήτων.

ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ & ΚΟΤΖΙΑ

ΔΙΑΔΟΧΟΣ: Α. Γ. ΠΑΛΛΗΣ

Τὸ ἀρχαιότερον τῶν ἐν Ἑλλάδι Χαρτοπωλείων Ἰδρυθὲν τῷ 1870

Μεγάλα ἀποθήκαι χαρτῶν Ἐφημερίδων, συγγραμμάτων, περιοδικῶν καὶ πάσης ποιότητος. Μεγάλα ἀποθήκαι εἰδῶν γραφικῆς ὕλης πάσης προελεύσεως.

Ἀτμοκίνητα Ἐργοστάσια Καταπέλτων, Φακέλλων καὶ φωτογραφικῶν μηχανῶν. Μόνοι ἐκδοταὶ ἐν Ἑλλάδι ἐπιστολικῶν δεκταρίων. Δεκταὶ παραγγελίας ἐκτελούμεναι τάχιστα. Ἐξεδόθησα πλέον τῶν 500 εἰδῶν μέχρι τοῦδε.

Ἀτμοκίνητον Τυπογραφεῖον μὲ 10 πιεστήρια μικρὰς ἐπιμελημένους ἐργασίας (Travaux de peville) ὡς καὶ διὰ μεγάλας καλλιτεχνικὰς τοιαύτας.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΕΙΔΗ: Μεγάλη παρακαταθήκη φωτογραφικῶν πλάκων καὶ χαρτῶν διαφόρων προελεύσεων. Μόνοι ἀντιπρόσωποι τῶν φωτογραφικῶν πλάκων Imperial Dry Plate Co Ltd.

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ΣΤΙΓΜΙΑΚΩΣ

ΑΠΟΛΛΩΝ

ΜΕΓΑΣ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ—ΑΘΗΝΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ Κ. ΕΜΠΕΟΓΛΟΥ

Μεγάλη Ὀρχήστρα ΚΡΑΣΣΑ

Μεγάλη συλλογὴ ἐκλεκτῶν ταινιῶν.

Ἀποκλειστικότης διὰ τὴν Ἑλλάδα τῶν εἰρηφίμων ταινιῶν τοῦ Οἴκου ΝΟΡΔΙΣΚ τῆς Κοπεγχάγης.

Τέλειος ἀερισμός.—Καλοριφέρ.—Τρεῖς ἐξοδοί.—Νέα ἀναπαντικώτατα ἀμερικανικὰ καθίσματα.

ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗΝ 3—5 μ. μ.

Μεγάλα παιδικὰ παραστάσεις μὲ ταινίας εἰδικὰς διὰ παιδία.

ΜΕΓΑ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΚΟΝΙΑΚ

Σ. & Π. ΜΕΤΣΕΑΣ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

36 Βραβεῖα Διεθνῶν ἐκθέσεων

7 Βασιλικά παρὰσημα

ΕΤΗΣΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗ 120.000 φιαλῶν

Ἀντιπροσωπεῖα εἰς ὅλας τὰς μεγάλας πόλεις Ἀμερικῆς, Τουρκίας καὶ Αἰγύπτου

ΓΕΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙ' ὈΛΗΝ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

ΓΑΛΑΤΑ ΧΑΝ Νῦ 9

Γενικὸς πληρεξούσιος: Σ. ΣΑΓΓΙΑΝΝΗΣ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ: ΗΛΙΑΣ Γ. ΚΕΣΣΕΣ

Ἐν Καίρῳ: Α. Ι. ΙΕΡΩΝΥΜΙΔΗΣ

Ὅλας τὰς τυπογραφικὰς σας ἐργασίας εἰς τὸ Τυπογραφεῖον

ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΠΛΑΖΟΥΔΑΚΗ

3 Ἐυριπίδου 3, Ἀθῆναι

Πλουσία συλλογὴ

στοιχείων καὶ κοσμημάτων

Μηχανήματα τελειότατα

Τιμὰι εἰλικρινεῖς

ΗΝΩΜΕΝΑ ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ

Γ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΗ

Ἐάν αἱ Ἀθήναι δύνανται νὰ ὑπερφηανεύονται διὰ τὰς τελευταίως σημειωθείσας καταπληκτικὰς προόδους των, μία ἀφορμὴ πρὸς τοῦτο εἶνε καὶ τὸ μέγα αὐτὸ κατὰσθημα εἰς τὸ ὅποιον συνεκεντρώθη πλουσία ἐπίπλωσις, ἀπαστράπτουσα καθαριότητος, πρόθυμος ὑπηρεσία, μοναδικὴ ἀφθονία ὄλων τῶν εἰδῶν τῆς ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ καὶ τῆς ΓΑΛΑΚΤΟΜΙΑΣ. Πρῶτον αὐτὸ ἐκαινοτομήσεν εἰς τὸ ζήτημα τῆς εὐθηνῆς διανομῆς κατ' οἶκον ἀγνοῦ καὶ νοσοῦ ΑΓΕΛΑΔΙΝΟΥ ΓΑΛΑΚΤΟΣ! Τὰ ΠΙΛΟΥΡΤΙΑ του κατέστησαν ἐνομαστὰ, ἔλα δὲ τὰ εἶδη τῆς ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΙΑΣ παρέχονται ἀφθονα, εὐθηνὰ καὶ μὲ ὕλικά ἐκλεκτὰ καὶ ἐπιμελημένα. Τὰ εἶδη τῆς ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ γαργαλιστικώτατα, γευστικώτατα, ἀπολαυστικώτατα. Κατόπιν ὄλων αὐτῶν δικαίως θεωρεῖται τὸ κέντρον ὄλου τοῦ ἐκλεκτοῦ κόσμου. Δικαίως εὐρίσκουν θέσιν μόνον οἱ προνοητικαὶ τοῦ φροντίζον ἐγκαίρως νὰ τὰς καταλαμβάνωσι καὶ ἀκόμη δικαιώτερον οἱ συγχάζοντες εἰς θέατρα δὲν θεωροῦσι τὴν διασκέδασιν των πλήρη ἂν δὲν πάρωσι μετὰ τὸ τέλος τῆς παραστάσεως τὸ ἀναψυκτικὸν των ἢ τὸ παγωμένον γάλα των, ἢ τὴν ἀβρὰν κρέμην των εἰς τὰς πολυτελεῖς αἰθούσας των

ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΒΟΥΣΤΑΣΙΩΝ

48-ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ-48

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Κ ΕΦΑΛΙΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΔ. Δρ. 60 000.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὑποκαταστήματα

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ: Ἐν Πειραιεὶ, Θεσσαλονίκῃ, Καβάλλῃ, Ἰωννίνοις, Χίῳ, Πάτραις, Σύρω, Καλάμεις, Τριπόλει, Βόλω, Λαρίσση, Χανίοις, Ἡρακλείῳ Ρεθύμνῳ καὶ Σάμῳ (λιμὴν Βαθῆως).

Πρακτορεῖα ἐν Μοῦδρῳ (Νήσος Λήμνος).

ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ: Ἐν Κωνιπόλει. (Ὑποκατάστημα ἐν Γαλατῇ μετὰ Πρακτορεῖον ἐν Σταμπούλ). Ἄμισῳ, Σμύρνῃ.

ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῳ: Ἐν Ἀλεξανδρείῃ, Καίρῳ, Ζαχάβῃ.

ΕΝΑΘΝΑΙΝῳ: (No 22 Fenchurch Street).

ΕΝ ΛΕΜΕΣῳ (Κύπρου).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Δ. Στεφάνου (Ἀντιπρόεδρος), Ἰάκωβος Μπονιέ (Συμβουλος), Ἰω. Ἀθηνογένους, Κ. Βερούγκ, Α. Ζαφίρης, Σ. Ἐγγενίδης, Π. Καραπάνος, Βαρώνος δὲ Νεφλίξ, Ἐμμ. Ροδοκανάκης καὶ Μ. Δασκαρής, Σ. Φούντης

Γενικὸς Διευθυντής
Ι. ΗΛΙΑΣΚΟΣ

Διεύθυνσις τηλεγραφικὴ

ΑΘΗΝΑΙΚΗΝ-ΑΤΜΕΝΟΣΕΣ

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζικὴν ἐργασίαν, ἥτοι Προεξοφλήσεις ἐμπορικῶν γραμματίων καὶ συναλλαγματικῶν, προκαταβολὰς ἐπὶ χρεωγράφων, φορτωτικῶν, συναλλαγματικῶν, γραμματίων ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, ἐκτελεῖ χρηματιστικὰς ἐντολάς, ἐκδίδει ἐπιταγὰς, πιστωτικὰς ἐπιστολάς καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολάς πληρωμῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ, ἀνοίγει τρέχοντας λογαροὺς ἠγγυημένους, δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων καὶ ἐνοικιάζει διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ βρῶς λίαν εὐνοϊκοῦς διὰ τὸ κοινόν.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δέχεται καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἐπιταγὰς (chèques) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ εἰς τραπεζογραμματίαια ὑπὸ βρῶς λίαν εὐνοϊκοῦς.

Αἱ εἰς χρυσόν καταθέσεις εἶνε ἀποδοτέαι εἰς ὃ νόμισμα ἐνηργήθησαν, αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν (chèques) τῆς Τραπεζῆς ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀνταποκριτῶν τῆς. Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι πληρώνονται καθ' ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου καὶ ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους.

Ταμειυτήριον μὲ ἰδιαιτέραν ὑπηρεσίαν λειτουργεῖ καθ' ἑκάστην.

ΕΞΕΔΟΘΗ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΙΓΓΛΕΣΗ

ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

1915 ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

Ο ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ἐξεδόθη μετὰ τριῶν ἐτῶν διακοπῆς ἐνεκεν τῶν δύο πολέμων. Καταρτισθεὶς τέλειος δι' εὐσυνειδήτου ἀπὸ ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως ἐργασία, μέλλει νὰ παράσῃ εἰς τὸ Πανελλήνιον πολυτιμωτάτας ὑπηρεσίας.

Ο ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ μόνον ὁ Α' τόμος συγκροτεῖται ἐκ 1200 καὶ πλέον μεγάλων 4ου σχήματος σελίδων τριστήλων καὶ διαστήλων διὰ μικρῶν στοιχείων μὲ γράμματα, εἰκόνας, πίνακας κτλ. καὶ τιμᾶται χροσόδατος φρ. 10 δι' ἕκαστον τὴν Ἑλλάδα. φρ. 12 1/2 ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ φρ. 15 ἢ δολ. 3 διὰ τὴν Ἀμερικὴν. Οἱ δύο τόμοι ἡμοῦ τὸ διπλοῦν φρ. 20—25—30, μετὰ ταχυδρομικῶν.

1916 ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

Μετὰ τὴν ἐκδόσιν τοῦ Α' τόμου τοῦ Ὁδηγοῦ τῆς Ἑλλάδος διὰ τὸ 1915 ἀγγέλλεται ὁ Β' διὰ τὸ 96, ἐκδοθὲν τὸ μόνον προτεχέστατα.

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ

ΤΗΣ ΩΡΑΙΟΤΗΤΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤ. ΕΝΩΣΙΣ

(ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ)

Θὰ μάθετε μόνον ὅταν πλύνεσθε μὲ Savon Filoderma (Σάπων φιλόδερμα).

Διὰ τοῦ «Filoderma Savon» κατορθώνετε τὴν ὠραιότητα τοῦ προσώπου, τῶν χειρῶν καὶ τοῦ σώματος.

Συμπατάει ἰδιαιτέρως παρὰ τῶν κ. κ. ἰατρῶν διὰ τὰ βρέφη, εἶνε ἀγνός, λευκός, ἀρωματικός.

Ἀποκλειστικὴ πώλησις γονδρικὴ καὶ λιανικὴ διὰ τὴν καλαίαν καὶ νέα Ἑλλάδα. Μυροπωλεῖον Μπαχαρῶν ἐν Ἀθήναις, Σταδίου 31.

ΠΑΛΛΑΣ

Ἀπὸ τοὺς πλέον δημοφιλεῖς Κινηματογράφους τῆς πόλεός μας. Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου. Ἔργα μὲ μεγάλους καλλιτέχνους, μὲ ὑπερόχους ἐκτελεστὰς ἐμφανίζονται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. Ἡ ἀμίλλα τῶν ἀρίστων παρ' ἡμῖν κινηματογράφων ἐδημιούργησε κέντρα εὐρωπαϊκώτατα ὅλα κενούργια, εὐφίχωρα, ἀνετα. Ὑπηρεσία ἀμειπτος. Τὸ ΠΑΛΛΑΣ εὐρίσκειται εἰς τὴν πρώτην γωνίαν. Συχνὴ ἐναλλαγὴ ταινιῶν.

Τὸ ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ἐν Ἑλλάδι συνεργατικὸν ἴδρυμα.

Τὸ διαθέτον τὰ μεγαλύτερα ΧΡΗΜΑΤΙΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ καὶ τὴν ἀσφαλῆ καὶ πολυπληθεστάτην πελατεῖαν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΕΤΑΙ ἅπαντα τὰ εἶδη εἰς τὰς ἀρίστας ποιότητας καὶ ποιεῖ αὐτὰ εἰς τὰς μικροτέρας τιμὰς.

Ἀποκλειστικὸς σκοπὸς του δὲν εἶνε τὸ κέρδος ἀλλὰ ἡ ΕὐΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ τῶν ἀναγκῶν τῶν μετόχων αὐτοῦ.

Συνεπῶς ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ καὶ ΕΙΣΙΚΡΙΝΕΙΑ χαρακτηρίζουσιν αὐτὸ.

Ἐθίσκει τις ἐν αὐτῷ διὰ θέλησιν ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ — ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ εἶδη — Πόλοι Γυναικεῖοι — Ὑποδήματα κ.λ.π.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΙΓΓΑΕΣΣΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ

3 - ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ - 3

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Διὰ τῆς ὑγιεινῆς τοῦ στόματος καὶ τῶν ὀδόντων σώζετε οὐ μόνον τοὺς ὀδόντας σας, ἀλλὰ προλαμβάνετε ἀπείρους νόσους τοῦ στόματος, τῶν ὀδόντων, τῶν ὀτων, τοῦ φάρυγγος, τοῦ λάρυγγος, τῶν θρόγγων, τῶν πνευμόνων, ὡς καὶ τοῦ πεπτικοῦ συστήματος πολλακίς δὲ σώζετε τὴν ζῳὴν σας αὐτήν.

Συνιστῶμεν ἐνθέρμως τὸν διακεκριμένον ἐπιστήμονα ὀδοντοίατρον κ. ΙΓΓΑΕΣΣΗΝ τοῦ ὁποῦ αἱ τρεῖς σκευασίαι Ἑλιξίριον, Ὁδοντοκόνις καὶ Ἄδμαντίνη, εἶνε μοναδικαὶ εἰς τὸ εἶδος τῶν.

Διὰ τοῦ Ἀλιξίριου πάθει ἡ Ὁδονταλγία καὶ ἡ νευραλγία. Εἶνε συσκευασίαι ἀλάνθαστος καὶ ἀποτελεσματικῆς.

Πωλεῖται παρὰ τῆ ἰδίῳ ἀντὶ 2 ὄρ. τὸ φυλλάδιον.

3 — ΚΟΡΑΗ — 3

Καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια

Τροποποιήθεισος τῆς κλίμακος τῶν τόκων τῶν εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια νέων ἐντόκων καταθέσεων ἐν ὄψει ἢ ἐπὶ προθεσμίᾳ δηλοποιεῖται, ἔτι ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1909 ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται παρὰ τῆ Κεντρικῆ Καταστήματι καὶ τοῖς ὑποκαταστήμασιν αὐτῆς καταθέσεις εἰς τραπεζογραμματίᾳ ἀποδοτέας ἐν ὄψει ἢ ἐν ὀριθμένη προθεσμίᾳ ἐπὶ τόκῳ.

1 1/2 τοῖς % κατ' ἔτος διὰ τὰς ἐν ὄψει ἀποδοτέας καταθέσεις μέχρι ποσοῦ ὄρ. 10,000 πέρην τοῦ ποσοῦ τούτου τοῦ τόκου ὀριζομένου εἰς 1 τοῖς % κατ' ἔτος Αἱ καταθέσεις αὗται γίνονται δεκταὶ καὶ εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν, παραζιδομένου τῷ καταθέτῃ διδληταρίου λογαριασμοῦ καὶ βιβληταρίου ἐπιταγῶν.

2 τοῖς % κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἕξ μῆνας τοῦλάχιστον.

2 1/2 % κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἓν ἔτος τοῦλάχιστον.

3 τοῖς % κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ δύο ἔτη τοῦλάχιστον.

3 1/2 τοῖς % κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ τέσσαρα ἔτη τοῦλάχιστον.

4 τοῖς % διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ πέντε ἔτη τοῦλάχιστον. ὡς καὶ διὰ τὰς πέρας τῶν 5 ἐτῶν ἢ τὰς διερκεῖς.

Καταθέσεις εἰς χρυσὸν

Δέχεται ἔτι ἐντόκους καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἡτῶ εἰς φράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέας ἐν ὀριθμένη προθεσμίᾳ ἢ διαρκεῖ ἐπὶ τόκῳ.

1 1/2, τοῖς % κατ' ἔτος διὰ καταθ. 6 μηνῶν τοῦλάχ.

2, > > > > > > 1 ἔτους

2 1/2, > > > > > > 2 ἐτῶν

3, > > > > > > 4 ἐτῶν

4, > > > > > > 5 ἐτῶν

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

"ΜΟΥΣΙΚΗ,

13-15 ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ 13-15

ΑΘΗΝΑΙ

ΔΙ' ΑΣΜΑ ΚΑΙ ΚΛΕΙΔΟΣΚΥΜΒΑΛΟΝ

Ἀπὸ τὴν ἑπερέττα τοῦ κ. Σπ. Σαμάρα

ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΝ ΠΟΛΕΜῳ

240—Ὁ Παράς	Δρ.	1.50
241—Σερενατίνα τοῦ Μπεμπέ	>	1.50
241—Νύχτα τ' Ἀπρίλη (Romance τῆς Λευκῆς)	>	1.50
243—Πεταλοῦδα (Βάλς διὰ πιάνο μόνον)	>	1.—
247—Λευκὴ Πεταλοῦδα (Duetto)	>	1.50
248—Ἐρασμίνα—Πολυδεύκης (Tango)	>	1.50
Ἐλα μαζῆ εἰς ἓνα τόμον	>	6.50

Ἀπὸ τὴν ἑπερέττα τοῦ κ. Θ. Γ. Σακελλαρίδου

ΣΤΑ ΠΑΡΑΠΗΓΜΑΤΑ

251—Πῶ-Πῶ τί νὰ κάνω	>	1.25
252—Τρελλαινόμεναι γιὰ κόρτε	>	1.25
253—Θυμάσαι ἓνα βράδυ (βάλς)	>	1.25
254—Εἶνε πεταχτὴ (Πόλλα)	>	1.25

Πιάνο καὶ ἄεροκύμβαλα ΣΤΑΡΡ μὲ μηχανικὰς δόσεις 1/2 ὄρ. 40.

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΝ

Ὁλόκληρος σελὶς εἰς ἓν τεύχος	Δρχ.	60
Ἡμίσεια		35
Τέταρτον σελίδος		20
Ὀγδοὸν		12

Διὰ χῶρον μικρότερον αἱ τιμαὶ ἀνάλογοι

Δι' εἰκονογραφημένας διαφημίσεις, δι' ἕξ τεύχη ἢ περισσότερα ἰδιαίτεροι συμφωνίαι.

ΕΡΓΑ ΤΗΣ Δ^ΟΣ ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ Α'. Τόμος	Φρ.	3.00
» Β'.		2.00
» Γ'.		1.50
Η ΓΚΟΙΡΑΙΝΑ Ἱστορικὸν μυθιστόρημα ἐξ ὑπερεπτακοσίων σελίδων		5.00

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Η ΜΟΝΑΧΗ Δράμα Βυζαντινὸν τρίπρακτον.
Ο ΕΞΙΛΑΣΜΟΣ Δράμα κοινωνικὸν τρίπρακτον.
Η ΚΛΕΦΤΟΠΟΥΛΑ Δράμα ἱστορικὸν τρίπρακτον.
Η ΤΖΕΝΗ ΜΕ ΓΕΛΙΟ ΤΗΣ κοινωνικὸν δραματικὸν μονόπρακτον, μεταφρασθὲν εἰς τὴν Ἀγγλικήν.
ΟΤΑΝ ΔΕΙΠῆ ΤΟ ΧΡΗΜΑ. Δράμα κοινωνικὸν τρί- πρακτον. Πάντα διδασχθέντα ἀπὸ τῆς Ἑλλ. Σκηνῆς

Σειραὶ τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» τοῦ Α'. Β'. Γ'. Δ'. Ε'. ΣΤ'. Ζ. καὶ Η'. ἔτους πωλοῦνται εἰς τὰ Γραφεῖά μας πρὸς 25 φρ. ἑκάστη.

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ "ΜΟΥΣΙΚΗ,, ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΙΑΝΩΝ "ΣΤΑΡ,,

13—15 Στοὰ Ἀρσακείου

Πιάνο καὶ ἀερόκύμβαλα μὲ μηχαναῖς δόσεις ἐκ δρ. 40

Ὅλα τὰ τραγούδια ὄλων τῶν Ἑλλήνων συνθετῶν, καὶ ἕλα τὰ νεότερα succès.

Βιολιά, μανδολίνα, κιθάρες, σάλπιγγες καὶ τύμπανα διὰ προσκόπους καὶ τὰ ἐξαρτήματα αὐτῶν.

Ζητήσατε τιμοκαταλόγους.